

Cseresnyés csillagok

Emlékkötet a Cseresnyés Kollégium épületének 50
éves fennállása alkalmából

1967-2017
50 év tiszteletére

Hódmezővásárhely, 2017

Cseresnyés csillagok

Emlékkötet a Cseresnyés Kollégium épületének 50 éves fennállása alkalmából

A kiadvány a Cseresnyés csillagok – komplex tehetséggondozó program a Hódmezővásárhelyi SZC Cseresnyés Kollégiumában című,

NTP-RHTP-16-0047-es számú pályázat támogatásával valósulhatott meg.

A kiadvány szerkesztésében részt vett:

Hajagos-Tóth Attila tanuló

Kardos Katalin tanuló

Kékes-Szabó Tamara tanuló

Kovács Péter tanuló

Oszlács Dóra Diána tanuló

Szabadi Károly tanuló

Horváthné Ruzsa Anita igazgatóhelyettes

Tóth Éva nevelőtanár

„Családommá fogadom, akit a te műved idehí”

Németh László: Cseresnyés

Tartalom

Üdvözlét az Olvasónak!.....	5
A szerkesztő köszöntője	8
A dr. Sipka Sándor Kollégiumi Kulturális Alapítvány bemutatása	11
Cseresnyés-díjasok.....	14
DVD melléklet bemutatása	15
Teabár történet - Az ihlet pillanata.....	26
Az iskola mint életdarab	27
Szerencsés csillagok	30
Interjú – Pataki Béla tanár úrral	31
Interjú – Szalkai László tanár úrral.....	33
Interjú – Sárai Éva nyugalmazott igazgatóhelyettessel.....	36
Cseresnyés csillaglesen	38
Interjú egy régi kollégistával	43
Négy generációs Kovács-család a kollégiumban	45
Válogatás régmúlt idők vendégkönyveiből	46
A „Cseresnyés üvegpalota” első éve	51

Üdvözet az Olvasónak!

Kiadványunk látszólag egy - kapuit 50 évvel ezelőtt megnyitó - épület történetét mutatja be. Ez a múlt azonban szorosan kapcsolódik az intézmény előző közel 30 évéhez és a jelenhez is. A kitekintés jogosságát talán nem is szükséges indokolni, hiszen mint Babits Mihály írja:

„A múlt nem halt meg, hanem hat reánk; él testünkben, lelkünkben; egész valónk az egész múlt eredője; minden jelen pillanat magában foglalja az egész múltat, és valamit ad hozzá.” Az idézet kifejezi az emberi élet lényegét, de igaz egy organikusán fejlődő intézményre is, ahol a fogantatás, a hagyományok meghatározzák a későbbi évek döntéseit, értékválasztásait.

Ezen alkalomból is emlékezzünk azokra a kiváló emberekre, akiknek szerepük volt elődünk, a Tanyai Tanulók Otthonának megszületésében és több évtizedes sikeres működésében. Kihagyhatatlan a történetből Szénásy Gyula székkutasi tanító, aki a hódmezővásárhelyi református egyház 1938 januárjában tartott nevelésügyi konferenciáján a tanyavilágban élő, szegény, de éles eszű gyermekek esélyhez juttatását kezdeményezte, hogy a társadalom a kallódó értékeket megmenthesse, a nemzet számára hasznossá tegye.

Nélkülözhetetlen szerepet töltött be Szathmáry Lajos gimnáziumi tanár, aki az ötletet felkarolta, és akinek nagy szerepe volt abban, hogy 1938 őszén a hódmezővásárhelyi református egyház megalapította a Tanyai Tanulók Otthonát ingyenes gimnáziumi tanításban és díjmentes internátusi ellátásban részesítve a kis tanyákon tengődő, korábban esélytelen gyerekeket. Igazságtalanok lennénk, ha nem emlékeznénk meg a gimnázium többi tanáráról: Sipka Sándorról, Bernáth Béláról, Tálasi Istvánról, O. Nagy Gáborról, Fábrián Gyuláról, Mátyás Sándorról, Gyáni Imréről, Tornyai Sándorról, Tölcséry Istvánról, Csépké Andorról, Karádi Györgyről, Falábú

Dezsőről, akik tevékenyen hozzájárultak a kezdeményezés sikeréhez; Szőke Ferencről, Tószegi Péterről, Dezső Imréről és Szűrszabó Józsefről, az első tanulócsoporthoz legtehetősebbjeiről.

Emlékezzünk Németh Lászlóra, aki 1941-ben a *Cseresnyés* című színdarabjának szerzői jövedelmét teljes egészében felajánlotta az Otthon javára, lehetővé téve a kollégium fejlesztését. A hálás vásárhelyiek 1942-ben az intézményt Cseresnyés Otthonnak nevezték el. Az alapítók és Németh László víziója közös; mindkettő a társadalmi determinációkat módszerszerűen áthidaló, esélyteremtő közösségről szól.

Az erkölcsi és szellemi fundamentumok erősek voltak, de az infrastrukturális keretek a '60-as évek végére szűknek bizonyultak. A szakközépiskolák beindulásával a tanulni vágyó vidéki diákok száma jelentősen megnövekedett, így szükségessé vált egy új, nagyobb kollégium felépítése, ami 1967-re be is fejeződött az Oldalkosár utcában. Idézzük fel erről az eseményről Dr. Szathmáry Lajos gondolatait: *„A Csengettyű utcai otthon hivatását betöltötte, de itt áll, szinte a helyén a Szántó Kovács Kollégium, pompás üvegpalota. Szeretnők hinni, hogy többet nyújt, s mind többet s többet fog nyújtani annál, amit a Tanyai Tanulók Otthonának, illetve a Cseresnyésnek megálmodói elképzáltak.”*

Az új, 400 fős kollégium avató ünnepségét 1968. május 4-én tartották a Fekete Sas Szálló dísztermében. Ugyanabban az évben, októberben megszervezték a Cseresnyés találkozót, amelyen Németh László mondott beszédet: *„....Azok az emberek, aki ezt a kis internátust megcsinálták, a magyar értelmiségnek bizony szomorú, szegény közeiből vonták ki a felelősségérzetnek azt az energiaadagját, amely a tanyai tanulók otthonát létrehozta .... Vásárhelyre én sem kerültem volna el, ha Móricz Zsigmond nem mondja, hogy ide kell jönni, és közben meg nem mutatja ezt az intézményt is, így életemnek azt a szép fejezetét, amit a vásárhelyi tartózkodás jelent,*

tulajdonképpen neki köszönhetem. A nép közt élő értelmiségiektől a kor legnagyobb szelleméig elgondolásban, létrehozásban, példává emelésben megvan tehát a lépcsőzet, s ahol valami szép kezdeményt, s fölötte egy ilyenféle lépcsőt látnak alakulni, abban foglalják el ma is a helyüket. Az, hogy a kisedd Cseresnyésből fényes Szántó Kovács Kollégium lett éppoly fölfedezői szívósságot, hősiességet követelnek attól, aki beléjük lát. Tehát ahol valami hasonlót látnak ma, mint amilyen volt 1938-ban a hódmezővásárhelyi tanyai tanulók internátusa, azt támogassák, és karolják fel.”

Nem lenne illendő megfedkezni az utóbbi 50 év korábbi igazgatóiról: Schindler Endrénéről, Sújtó Sándorról, Szalkai Lászlóról és Dr. Kádár Péterről, akik – munkatársaikkal együtt - szakértelemmel, elkötelezettséggel, humánummal és szeretettel töltötték meg az épületet. Schindler Endréné 20 éves igazgatósága alatt vált intézményünk a város egyik kulturális centrumává, a kollégiumi munka egyik módszertani központjává régióinkban; Sújtó Sándor nevéhez kapcsolódik régi-új nevünk, a *Cseresnyés* név felvétele 1991-ben; Szalkai László korszakában indult útjára a városszerte ismert és elismert *Teabár*; a társadalmi integrációt szolgáló tevékenységünk fontos állomása volt. Dr. Kádár Péter 2004 és 2010 közötti igazgatósága alatt az Arany János Kollégium Programra történő sikeres pályázás, az eredményes működtetés feltételeinek biztosítása.

A Cseresnyés Kollégium alapítóinak eszmeisége, az általuk megfogalmazott és intézményünkben azóta is megőrzött hitvallás szerint az oktatásnak a társadalmi értékmentést, az esélyegyenlőséget széles körben segítő, korszerű csatornákat kell megnyitnia, bővítenie. Az egykori „*cseresnyés*kert” metaforáját igyekszünk ma is a mindennapokba átültetni, tevékenységünket ma is a különböző társadalmi háttérű fiatalok értékelvű nevelésének és az esélyhátrányok leküzdésének szándéka határozza meg.

Vig Áron

HSZC Cseresnyés Kollégiuma
igazgató

A szerkesztő köszöntője

A Cseresnyés csillagok egy összetett, egész tanévet átívelő munka eredménye. 2016-ban fogalmazódott meg a Hódmezővásárhelyi SZC Cseresnyés Kollégiuma tantestületi értekezletén, hogy szeretnénk 2017-ben méltóképpen megünnepelni az Oldalkosár utcai épületünk 50 éves fennállását.

Ezen vágyunk öltött testet abban a pályázati anyagban, amit 2016 áprilisában a Nemzeti Tehetségprogram felhívására adtunk be. Munkánk címe: Cseresnyés csillagok – komplex tehetséggondozó program a HSZC Cseresnyés Kollégiumában. A tehetséggondozó programunk keretén belül több műhelymunka folyt párhuzamosan: énekesek, fotósok, színészpálánták és újságírók dolgoztak több hónapon keresztül annak érdekében, hogy 2017. április 6-án bemutassák a nagyérdemű közönségnek azt, hogy ők valóban a mi szerencsés Cseresnyés csillagaink.

Kiadványunk összeállításakor az volt a célunk, hogy egy olyan dokumentumot hozzunk létre, amilyen az elmúlt években még nem volt: multimédiás kollégiumi krónikát. A múlt és a jelen ötvözetére vállalkoztunk; szeretnénk egy áttekintő kollégiumtörténetet bemutatni, amelyben megjelennek a Tanyai Tanulók Otthonának első diákjai csakúgy, mint az 1979 óta egyre szaporodó Cseresnyés-díjasok, a Teabár koncertek hangulata, valamint az egykori kollégisták visszaemlékezései és a jelen század diákjainak üzenetei is. A kollégiumtörténet írásbeli beszámolóin kívül hatalmas dokumentumtár áll rendelkezésünkre: emlékkönyvek, fotóalbumok, hangfelvételek és videofelvételek. Ezekből szemezgetve, digitalizálva, rendszerezve állt össze az a DVD melléklettel rendelkező kiadvány, melyet a kezében tart a kedves Olvasó.

Az alkotás folyamatában részt venni megtiszteltető érzés volt. Nagy pillanatokat éltünk meg közösen az emlékkönyveket lapozgatva, fotókat elemezve. Hasonlóan emlékezetes időtöltést kívánok kiadványunk olvasása, a fotók és videók megtekintése közben.

Kérem, tartson velünk ezen a multimédiás Cseresnyés csillaglesen!

Horváthné Ruzsa Anita
HSZ Cseresnyés Kollégiuma
igazgatóhelyettes

A programban résztvevő diákok névsora

Csányi Beáta

Éri Brigitta

Farkas Anna

Hajagos-Tóth Attila

Kardos Katalin

Katona Anna

Katona Viktória

Kékes-Szabó Tamara

Kosztka Regina

Kovács Eduárd

Kovács Judit

Kovács Péter

Móga Béla

Musák Roland

Oszlács Dóra

Pribelszki Balázs

Sánta Letícia

Szabadi Károly

Tóth Fatima

Tóth György

Tóth László

Varga Csilla

Varga Erik

Vinkó László

Vinkó Nóra

Köszönjük szépen munkátokat!

Cseresnyés csillagok – 2017. április 6. műsorterv

Köszöntőt mond:

Almási István polgármester

Árva-Nagy Sándorné főigazgató asszony

Vig Áron igazgató

- ❖ Zenei tehetségek előadása Tóth Éva vezetésével
- ❖ Életképek a kollégium múltjából, jelenéből - archív hangfelvételek, filmek és fotók segítségével
- ❖ Az 50 év-50 kép című kiállítás ismertetése — Pataki Béla
- ❖ Tiszteletadás Németh László Cseresnyés című drámája előtt Szalkai László és színeköre előadása

Beszélgetés egykori igazgatókkal, nevelőkkel, kollégistákkal — meghívott díszvendégeinkkel. Moderátorok: Pataki Béla és Szalkai László.

Az ünnepséget követően a már „szerencsés csillagként” bemutatkozott Rác Zsolt az At Manos (Kezek) formációban mutatkozik meg.

Az ünnepi előadások után a kiállítás megtekinthető a kollégium felső aulájában 2017. június 15-ig.

Az est folyamán a 22 éves TEABÁR megnyitja kapuit a vendégek előtt.

A dr. Sipka Sándor Kollégiumi Kulturális Alapítvány bemutatása

1991. október 15-én alapítottuk meg a Kollégiumi Kulturális Alapítványt, mely 2005. 07. 06-tól felvette a dr. Sipka Sándor Kollégiumi Kulturális Alapítvány nevet, tisztelettel adózva ezzel a kollégiumot létrehozó szellemi elődöknek. Meg kell említenem az alapító Sújtó Sándor volt kollégiumi igazgatót, és a kuratórium volt elnökét, Rácz Istvánt.

A 12 fővel és 22.000 Ft-al induló Alapítvány mára kb. éves 1.000.000 Ft-os forgalmat bonyolít le.

Az Alapítvány forrásai:

- A tanulók befizetései, melyeket a Diákközgyűlés minden évben meghatározott
- A szülők adóalapjából történt befizetései
- Az itt dolgozó pedagógusok 1 %-os befizetései

A Vásárhelyi Cseresnyés Kollégiumban működő Dr. Sipka Sándor Kollégiumi Alapítvány alapadatai:

adószám: 18454435-1-06

bankszámlaszám: 10200184-28113050

telefon: 62/245-233, magán: 70/7761756

e-mail: szalkalias@gmail.com

elnök: Szalkai László, nevelőtanár

titkár: Dr. Lehegyi Jánosné, nyugdíjas kollégiumi nevelőtanár

levelezési cím: 6800 Hódmezővásárhely, Oldalkosár u. 1.

Az Alapítvány működési területei:

- a kollégiumi könyvtár beszerzései (dvd, cd, folyóirat, könyv)
- a szakköri tevékenység (sütő-főző, sakk, íjászat, kosár, foci, irodalmi kör, zene, újság, fotó, klubszoba) anyagi hátterének biztosítása
- Teabár programjai, diszkók, karaokik
- színház- és mozi látogatás, kirándulások
- kollégiumi rendezvények (golyatábor, bemutatkozó est, karácsonyi műsor, farsang, hivatalos ünnepek, diákfesztivál, föld napja, ballagás, ajándékozás, ballagás, Cseresnyés-díj)
- eszközbeszerzések (erősítők, mikrofonok, keverő, video- és dvd lejátszók, tv-k, számítógépes park bővítése, projektor, fényképezőgépek, Xbox és programok vásárlása), pólóvásárlás, csócsó, ping-pong asztal ütőkkel, sportfoglalkozásokhoz labdák, sakkészlet, úszó-bérlet.

- AJKP-s diákversenyek, Erkel Diákfesztiválon való részvétel támogatása
- Megvalósítottuk a kollégium hangosítását, hangfalak, erősítők beszerzésével, melyek a rendezvényeinkhez, a kollégiumi rádió működéséhez nélkülözhetetlenek. Ezek megalapozták a jól felszerelt Stúdióink létrejöttét.
- A kollégiumi számítógépes hálózat kialakítása is az Alapítványhoz köthető, hogy minden emeleten és külön a lányoknak, fiúknak lehetőséget biztosító számítógépes termek valósultak meg.
- Az alapítvány működési (könyvelői díj, telefon- és irodaszer), hirdetési kötelezettségeit is maga fedezi.

Az Alapítvány múlhatatlan érdemeket szerzett abban a nemzeti jelentőségű feladat elősegítésében, ami a tudáshoz jutást, az esélyegyenlőség javítását biztosítja a horizontálisan és vertikálisan egyaránt leszakadó régiók gyermekeinek a tárgyi és szellemi kultúra föltételeinek biztosítása, segítése során.

Az Alapítvány vásárlásait önerőből és más pályázati lehetőségek önrészeként valósította meg. A kuratórium döntése során a diákság véleményét, kéréseit képviselőik bevonásával maradéktalanul igyekszik érvényre juttatni, ezért folyamatosan változnak az Alapítvány célkitűzései, és ezt erősítik még a lehetőségeinket bővítő pályázati kiírások is.

A Kuratórium legalább évi két alkalommal ülésezik, októberben, amikor költségvetést csinál, és februárban. Tevékenységéről a Diákközgyűléseken rendszeresen beszámol.

1994 őszén elindítottunk egy élő, koncert jellegű zenei rendezvénysorozatot, a Teabárt, amely jelenleg a szorgalmi időszakban, havi rendszerességgel működik. Az elmúlt években igen nagy népszerűsége tett szert a kollégiumunkban és a városi diákság, fiatalság körében. Célunk, hogy minden alkalommal igényes, élő vokális és instrumentális zene mellett-többnyire a diákság által kevésbé ismert zenei irányzatok, mint pl. a folk-, de kiváltképp a jazz zene bemutatásával- kulturáltan, jó hangulatban, kötetlen formában ismerkedjenek, szórakozzanak, teázzanak. Mivel középiskolai kollégium vagyunk, a Teabár koncertekre nem szedünk belépőt és a tea is ingyenes, melyet a diákok főznek és szolgálnak fel. A koncertek jó részét archiváltuk, az interneten is láthatók. Az ehhez szükséges pályázati önrészeket, de a sok kisebb rendezvényen is megvalósuló produkciók költségét, a felszolgált teát és zsíros kenyeret is e forrásból teremtettük elő. 11 évig működött a Cseresnyés Galéria is, ahol amatőr, diák és hivatásos képző- és iparművészek kiállításait szerveztük meg. Természetesen a nagy

népszerűséget élvező diszkók és karaokik is alapítványi háttérrel valósultak meg.

Folyamatos éves támogatást nyújtott, mint pl. kiemelt projektünk, a kollégiumi Könyvtár beszerzéseire. Könyvek, tudományos folyóiratok és ezen fölül videofilmek, DVD-k (és DVD-lejátszó), komolyzenei cd-k pályázati forrásokból történő vásárlása valósult meg az Alapítvány segítségével, olyan körülmények között, amikor a kollégiumok semmiféle központi költségvetési támogatást, úgymond fejkvótát nem kaptak erre a célra. Nagy mértékben hozzájárultunk könyvtárunk fölújításához, az új bútorok (asztalok, székek) beszerzéséhez, az elektronikus könyvtár megteremtéséhez (számítógép, nyomtató, fénymásoló).

A kollégiumi számítógépes hálózat kialakítása is az Alapítványhoz köthető, hogy minden emeleten és külön a lányoknak, fiúknak lehetőséget biztosító számítógépes termek valósultak meg, ezek fejlesztése és karbantartása akadálymentes volt. Sajnos az új rendszer további fejlesztése és korszerűsítése meghaladja az erőnket, egyedül a kollégiumi wifi-rendszer fejlesztésébe tudtunk nagyobb összeget beruházni.

Az Alapítvány Kuratóriuma 1979 óta minden évben igyekszik kiválasztani azon jeles tanulókat, akik a kiváló tanulmányi eredményeik mellett a kollégium közösségi életének szervezésében is dicséretes feladatot vállaltak. Őket illeti meg a Cseresnyés-díj, melyet 1978-ban Németh Lászlóné alapított meg. A kitüntetett Cseresnyés csillagok a pénzbeli jutalmazáson túl Szabó Iván szobrászművész által tervezett plakettet kapják.

Szalkai László

a dr. Sipka Sándor Kollégiumi
Kulturális Alapítvány elnöke

Cseresnyés csillagok

Emlékkötet a Cseresnyés Kollégium épületének 50 éves fennállása alkalmából

Cseresnyés-díjasok

1979	Záluszki Anna		Piri Ildikó
1980	Dudaszeg Ildikó		Piszmán Lajos
	Árva Judit		Sipos Éva
1981	Árva László		Szanka Imre
	Magdács Judit		Vizhányó Róbert
	Szabó Csilla		Vadkerti Krisztina
1982	Dobi Imre		Csóti Tibor
	Marunák Mihály	1993	Nyári László
	Csomor Ágnes	1994	Tricskó Judit
1983	Sándor Ernő		Gábor Zsuzsa
	Török Teréz	1995	Pósa Beáta
1984	Rácz Oszkár		Pásztor Károly
	Varga Erzsébet	1996	Rácz Tünde
1985	Lászik Tibor		Hajdara Tamás
	Lovász Tibor	1997	Pataki Mónika
	Vizi Csilla		Vincze Zoltán
	Fábián János	1998	Joó Gabriella
	Szentmiklósi Éva	1999	Bodnár Gréta
1986	Friedl Erzsébet	2000	Nánai Márta
	Sprok Magdolna		Hegyi Tibor
	Ágoston Csaba	2001	Labádi Tibor
	Motyovszki Ágnes	2001	Ihász Éva
	Karkus János	2002	Bósi Edit
1987	Károlyi Marianna	2003	Szkaliczki Mariann
	Széll Zoltán		Szemerédi Csaba
	Mikite Attila	2004	Hudák Éva
1988	Marunák Tibor		Kiss Tibor
	Szabó Ildikó		Barna Zsuzsanna
1989	Majó Zoltán		Dusik István
	Molnár Zsuzsa	2005	Mészáros Anna
1990	Berecz János		Maczelka Balázs
	Kártyik Zita	2006	Gelegonya Attila
	Majó Matild	2008	Szentesi Bernadett
1991	Kátai Annamária	2009	Dobsa Máté
	Kincses Zoltán	2010	Pámer Edina
	Perneki Andrea	2011	Makai Ferenc
	Vas Anna	2014	Visnyei Tamás
1992	Tricskó Márta	2015	Szilágyi Ádám
1993	Demeter Nikoletta	2016	Kiss Szimonetta
	Baricz Árpád		Hajagos-Tóth Attila

DVD melléklet bemutatása

1. A kollégium rövid története

A vásárhelyi diákotthonok, kollégiumok története nem tekint vissza több évszázados hagyományra, mint a debreceni, sárospataki és több más kollégium. Lényegében száz éves múltja sincs, s ennek a múltnak a kezdete szorosan összefügg a Bethlen Gábor Gimnázium történetével.

A vásárhelyi bentlakásos intézmények kezdeteiről - amelynek szerves része a mai Cseresnyés Kollégium is - álljon itt egy rövid történeti leírás Imre Mihály-Varsányi Péter István-Földesi Ferenc: A Bethlen Gábor Gimnázium története című tanulmányából:

„A gimnáziumnak 1864-től kezdve folyamatosan volt tápintézete, amely 1917-ben szűnt meg a gazdasági összeomlás miatt. A szegény diákok itt ingyen vagy csekély díjért jutottak ételmezéshez. A háború elmúltával, a viszonyok enyhültével az intézet vezetősége arra törekedett, hogy a kor igényeinek megfelelő internátust szervezzen a gimnázium mellé.

1929 szeptemberében nyitotta meg a 45 tanulóra berendezett internátusát az ó gimnázium épületében, ahol három háló, három tanulóterem, mosdó, fürdőszoba, társalgó, ebédlőterem és betegszoba állt a tanulók rendelkezésére. Az internátus növendékei állandó felügyelet alatt éltek, tanulmányi ellenőrzésüket az intézet igazgatója és két bentlakó felügyelő tanár végezte. Ezen kívül alkalmazott az intézet egy korrepetitor tanárjelöltet, aki az önként jelentkező tanulókat mérsékelt díjért korrepetálta.

Az 1938/39-es év folyamán a következő díjakat kellett fizetni: felvételi díj címén 10 pengőt, ellátási díj címén havi 50 pengőt. Betegség esetében a gyógyszerek, a külön orvosi és ápolási költségek a szülőket terhelték. Az internátusba felvett növendékek a következő felszerelési és ruházati tárgyakat voltak kötelesek magukkal hozni: egy téli és egy nyári ruhát, egy télikabátot, két pár cipőt, 6 nappali és 3 hálóinget, 6 alsónadrágot, 12 zsebkendőt, 4 törülközőt, 6 pár harisnyát, egy paplant gombokkal, 2 paplanlepedőt, 2 ágylepedőt, egy fürdőlepedőt, egy nagy és kispárnát 2-2 huzattal, egy barna ágytakaró pokrócot, egy pár papucsot, 3 asztalkendőt. Egy dobozban: fésűt, fej-, fog-, ruhakefét, fogport, körömollót,

mosdószappant, egy másik dobozban: sár-, bekenő-, fényesítőkefét, cipőkrémet.

Nyilvánvaló, hogy csak a tehetősebb tanyai, vidéki szülők bírták gyermeküket internátusba adni. A tanyai gyerekek öt-tíz ezreléke került középiskolába. A népi mozgalom, sok más sorskérdés mellett, felszínre hozta a szegény néposztályok, főképp a szegényparasztság tehetséges gyermekeinek ügyét. A sárospataki kollégium tehetségkutató mozgalma, Zilahy Lajos "kitűnőek iskolájának" javaslata, Németh László paraszntinternátusi elképzelései Vásár- helyen nemcsak gondolatokat, hanem tetteket is kiváltottak.

1938 januárjában a helybeli református egyház nevelésügyi konferenciáján Szénási Gyula kopáncsi (tanyai) tanító „A mi tanyai értékeink” címmel előadást tartott. Részletesen szolt tehetséges tanítványairól, akiknek a szülők szegénysége miatt reményük sem volt a továbbtanulásra. Előadását így fejezte be: „Kérem a mélyen tisztelt konferenciát, foglalkozzon ezzel a kérdéssel; tegyük lehetővé, hogy e szép múltú gimnáziumban érettségizhessenek sokra hivatott tanyai értékeink.”

Szathmáry Lajos gimnáziumi tanár javasolta a tanyai tanulók otthonának felállítását. A javaslatot az értekezlet elfogadta, és megtörténtek az önkéntes pénzbeli felajánlások. Az otthon története ezután már olyan, mint egy szép mese. Ez egyszer a "magyar ugaron" földobott eszme nem hullott vissza a porba: testet öltött. A gondolatot a gimnázium tanári kara és Márton Árpád elnöklelkész nemcsak elfogadta, de hathatósan segítette is: a presbitérium az otthon rendelkezésére bocsátotta a megürült kántori lakot, vállalta, hogy fele részben az egyház, fele részben a pártfogók tartsák fenn az otthont. A tanárok, a város kistisztviselői, orvosai, lelkészei, kereskedői egymás után jegyzik a 20-100 pengős adományokat. (A pénzbeli adományok évi összege 1943/44-ben már 8942 pengő 40 fillért tett ki, emellett jelentősek voltak a természetbeni adományok is.) Egy tanító özvegye elvállalta, hogy anyahelyettesként ingyen gondozza a gyerekeket. A felvett tanulók mindennemű díjfizetés alól felmentést nyertek. Könyveket, tanszereket, teljes ellátást az otthontól kaptak. A szülőt anyagi kötelezettség nem terhelte, csak arra kellett ígéretet tennie, hogy fiát, ha tanulmányait sikerrel (jeles előmenetellel) folytatja, nem veszi ki az intézetből. A tanyai iskolák apró kiválóságait az akkori legmodernebb tehetségvizsgáló módszerekkel, tesztekkel egzaminálták a cserkészcsapat tagjai és a tanárok. (A procedúra az Égető Eszter című regényben elolvasható.) A gyerekek okosak és ügyesek.

Egyikük, Tószegi Péter birkanyíró ollóval és egy harapófogóval ügyeskedett össze egy cséplőgépmoddelt.

Az első hat kiválasztott: Csáki Ernő, Dezső István, Szőke Ferenc, Tószegi Péter, Szűcs Andor, és Szűrszabó József 1938 szeptemberében beköltözött az otthonba. Valamennyien színjelesen végezték az első gimnáziumi osztályt. Későbbi pályájuk igazolta a kiválasztást, hitelesítette a jó ügyet: Csáki Ernő történész rendőrezredes, Dezső Imre kandidátus tanszékvezető, Szőke Ferenc kertészmérnök, Tószegi Péter egyetemi tanár, Szűcs Andor MTV osztályvezető, Szűrszabó József jogtanácsos lett.

Az otthon létszáma évről évre nőtt. 1944-ben már 24 növendéke volt. A támogató buzgalom sem apadt el, az adományozók köre egyre bővült. Németh László a sokszori sok száz pengős küldeményeit a Cseresnyés című színdarabja szerzői jogdíjával is megtoldotta, ezért hálából az otthon 1942-től a Cseresnyés nevet vette föl. A megnőtt létszám miatt szűknek bizonyult kántorlakásból az egyház egyik megüresedett iskolájába költözött át az otthon.

A Cseresnyés nemcsak tehetségmentési akció: pedagógiai kísérlet is, afféle Eötvös Kollégium-munkaiskola ötvözet. Lakói a házimunkát maguk végezték, kertet gondoztak, állatokat neveltek, fát vágtak, vizet hordtak stb.

Az iskolával kapcsolatot tartó írók nemcsak támogatták, meg is látogatták, sőt el is híresítették az otthon lakóit és a vásárhelyi kezdeményezést. Móricz Zsigmond a látogatást követően kicsit kételkedő rezignációval írja a Kelet Népében: „még tudnak pusztai hangon danolni. Az embernek megfájdul a szíve, hogy tíz év múlva milyen mások lesznek... S kivétel nélkül mindannyian színjelesek. Mentségük, hogy csak első és második gimnazisták. Mert ahhoz, hogy valaki örökké színjeles maradjon, mégiscsak kell egy jó adag alkalmazkodási készség. Nem tehetség kell, hanem behódolás. Különben remélem a tanár úrnak lesz igaza.” A gyerekeknek küldött levele másmilyen hangvételű: bizakodó, biztató, tanító: „Fiaim, kezetekben van a jövő. De csak nagy munkával tudjátok elérni. Nem azt tanítom, hogy aprólékosan szorgalmas munkára vesztegessétek el az életet, hanem azt, hogy igyekezzetek nagy koncepciókkal foglalkozni. Nem szabad belefúlni a sárba. Szervezkedni. Megkeresni azokat a feladatokat, amelyek túlnőnek az egyén és a perc ügyei fölé. Szövetkezni. Szabad szövetségbe, polgári, s nem állami szövetségekbe csoportosítani az erőt. Kollektív erőket! Az állami is csak akkor lesz igaz otthon, ha nem millió és millió egyénnel kell foglalkoznia, hanem ezer s ezer szövetkezettel oldhatja meg nemzeti feladatát. Gondolkozni fiaim!”

Németh László a példa fontosságát hangsúlyozza, követésére buzdít: „Amit Hódmezővásárhely országos példaul megcsinált, azt a többi protestáns kollégiumnak is meg kellene csinálnia... Ne csinálják utánuk csak hűsz helyen: az az egy szellemben felnevelt kétezer kitűnő s tízezer földön maradt a mi nemzeti önvédelmünknek is jó és elrejtett váza lehet.”

Az 1944. novemberi újrakezdekéskor a tanári karnak első gondjai közé tartozott a Cseresnyés életfeltételeinek megteremtése. A város új vezetőségétől és az MKP helyi szervezetétől kaptak hozzá segítséget. Az 1946-ban megindult országos népi kollégiumi mozgalom a Cseresnyés előtörténetének, hőskorának végét, de egyben a kezdeményezés igazolását is jelenti. A vásárhelyi és a nagyobb kihatású budapesti (Bolyai, Györfly Kollégium) kezdemények példája nyilván ösztönzőleg, siettetőleg hatott a szegény sorsú gyerekek taníttatásának társadalmi méretű megoldására.

Természetesen a Cseresnyés is ott van a NÉKOSZ első tagjainak sorában. A kollégiumi életet ettől kezdve az a "fényes szellős" szellemiség jellemzi, amelyet oly jól ismerünk a NÉKOSZ történetéből: nagyfokú autonómia, "szövetkezetek", "népbíróság", falujárás és üzemlátogatás, szemináriumok, népdalkórus és tánccsoport, felvonulások és tüntetések stb. 1947-ben megnyílik a Lorántffy Zsuzsanna lánykollégium, 1948-ban az általános iskolásokká lett alsó tagozatos gimnazisták számára a Szántó Kovács János fiúkollégium. A NÉKOSZ 1949-es feloszlataiság 105 növendéke volt a három kollégiumnak.”

*

Meg kell említeni - a teljesség igénye nélkül - a legfontosabb személyeket a hódmezővásárhelyi népi kollégiumokban szolgálatot teljesítő igazgatók és nevelőtanárok közül: Dr. Szathmáry Lajos, Dr. Bernáth Béla, Gyáni Imre, Szabó Kálmán, Vörös Mihály, Dr. Zentai János, Dr. Körtvélyessy László, Imolya Imre, Dr. Sipka Sándor (az ő nevét vette fel a kollégiumunk kulturális alapítványa) és felesége Dr. Sipka Sándorné Serfőző Rózsa.

Helytörténeti szempontból érdemes felsorolni a diákokotthonok helyszíneit is. Az 1938-ban felvett tehetséges tanyai diákok az első évüket az ó gimnáziumban berendezett internátusban töltötték. 1939-ben a Tanyai Tanulók Otthona beköltözött a református egyház által felajánlott Csengettyű utcai régi kántori lakásba. A cél az volt, amikor a Tanyai Tanulók Otthona megalakult, azaz különvált az internátustól, hogy lakói ne veszítsék el annak tudatát, hogy honnan származnak s ezzel kapcsolatban beléjük nevelődjék a

felelősség övéikért, az egész „felszín alatt tengődő társadalmi rétegért”. A vezetők felismerték, hogy önálló otthon nélkül nevelési tervük nem valósítható meg, hiszen az internátusban éppen azok volnának többségben, akiktől tanyai növendékeiknek éppen különbözniük kellene.

A Tanyai Tanulók Otthona teljesen szakított minden bürokráciával. Nem számított hivatalos támogatásra, tanáreberek lelkesedéséből született, mindenkitől független magánakció volt. Több neves személy is meglátogatta az intézményt, többek között Móricz Zsigmond is, akinek az 1940-ben írt Hódmezővásárhelyi jegyzetek című írása a Kelet Népe folyóiratban jelent meg. Németh László pedig A vásárhelyi példa című írásával tette országos hírűvé és példaértékűvé a vásárhelyi kezdeményezést. Németh László 1942-ben a következőket írta Dr. Szathmáry Lajosnak:

„A Magyar Út-on át közlöm veled, hogy a Cseresnyés (című darabom) szerzői jogát a hódmezővásárhelyi tanyai gyerekek internátusának ajándékozom, s téged kérlek meg, az otthon alapítóját, a Cseresnyés álom első földön járó hőst, hogy ami ezen az új jogon becsurran, a fiúk javára fölhasználjad. Egyelőre nem fejhettek belőle sokat: bár ezer pengő most is lehull tán az előlegen felül, ha a műsorról időnek előtte le nem rántják. Hálával csak én tartozom.” (Németh László: Cseresnyés, Egy színre hurcolt szerző naplójából 1942)

Dr. Sipka Sándor gimnáziumi tanár, az új gondnok (a kollégium későbbi nevelőtanára, majd igazgatója) 1942. május 21-én kezdeményezte, hogy a már kicsinek bizonyuló Csengettyű utcai ház helyett a diákotthon költözzön át a Holló utcán megüresedett református iskolaépületbe, amelyhez fél holdas gyümölcsös és konyhakert is tartozott, és amely ekkor tanítói lakás céljára szolgált. Az intézménynek innentől Cseresnyés Otthon volt a neve.

1944 őszén a német haderő hadikórház céljára igénybe vette a gimnázium és a Cseresnyés épületét. A harcok befejeződése után a diákotthon bútorzat nélkül maradt, a gimnáziumba pedig szovjet hadikórház költözött be. Végül 1944. november 6-án indulhatott újra a tanítás és a kollégiumi élet, melyhez az elhagyott helyi laktanyából szereztek bútorokat a Cseresnyés számára. 1945-ben a kollégium semmilyen központi támogatást nem kapott. Így a diákokra is fokozott teher hárult, hogy segítsenek az intézmény működtetésében. Az anyagi problémák ellenére az intézményben továbbra is színvonalas oktató és nevelőmunka folyt, kiváló pedagógusok irányításával. A Cseresnyésben működő önképzőkör vezetését a Hódmezővásárhelyre költözött Németh László vállalta magára.

A diákotthon a Holló utcán 1947-ig volt, s ez idáig csak fiúk lehettek kollégisták. 1947-ben a Cseresnyés Otthon 52 különböző korú fiú tanulója átköltözött a Lázár utcára, s elfoglalták a Balassa fatelepen lévő lakosztályt. A megüresedett Holló utcai épületben pedig megnyitották 1947-ben a Lorántffy Zsuzsanna népi leánykollégiumot. Az 1948-ban megnyílt harmadik bentlakásos intézmény, a Szántó Kovács János általános iskolai fiú kollégium a Szent Antal utcában lévő belvárosi (volt katolikus) emeletes iskolában kapott helyet. 1949-ben minden oktatási intézmény teljes államosítás alá került, így ezzel a vásárhelyi diákotthonok hőskora is lezárult.

Ezt követően 1967-ig a középiskolás kollégista lányok a Kálvin téren található kollégiumban laktak, amely 1961-ben felvette a Május 1. Leánykollégium nevet. Ez az épület 1967 után leány nevelőotthon lett. A középiskolás kollégista fiúk pedig a Batthyány és Oldalkosár utca sarkán található kollégiumban laktak. Ez az intézet 1963-ban vette fel a Szántó Kovács János Középiskolai Fiúkollégium nevet. Az épület az 1970-es években lebontásra került.

A jelenlegi kollégiumunk épülete, amely az Oldalkosár utca 1. szám alatt található, 2017-ben ünnepli 50 éves fennállását. A kollégium tervrajzát 1965. február 17-én fogadták el, a Kiviteli Tervdokumentációt 1965. február 22-én írták alá. Az építész Kovácshegyi László, a belsőépítész Csíkszentmihályi Péter, a statikus Tóth P. József volt. A kivitelező a Csongrád Megyei Állami Építőipari Vállalat volt. Az építési munkálatokat 1965. szeptember 23-án kezdték meg, és 1967. június 25-én fejezték be. Így 1967. szeptemberében közel 400 diák költözhetett be az új épületbe. Az épület átadásakor 414 férőhellyel bírt, és 4 emeletesre, vagyis 5 szintesre lett építve. A kollégium most első ízben koedukált lett, de a lány és a fiú rész egymástól jól elkülönítve volt. Dr. Szathmáry Lajos, a Bethlen Gimnázium egykori tanára, aki 1938-ban megszervezte a Tanyai Tanulók Otthonát, az új kollégiumról így nyilatkozott 1972-ben:

„A Csengettyű utcai otthon lassan-lassan elmerül a feledésben. Hivatását betöltötte. De itt áll, szinte a helyén, a Szántó Kovács Kollégium. Pompás üvegpalota, minden kényelemmel felszerelve, hogy rendelkezésre álljon a tanyák fiainak és lányainak. Szeretnék hinni, hogy többet nyújt, s mind többet s többet fog nyújtani annál, amit a Tanyai Tanulók Otthonának, illetve a Cseresnyésnek megálmodói elképzelték.”

Az új kollégiumavató- és névadóünnepség 1968. május 4-én volt az akkori Béke Szálló nagytermében. A korabeli városi politikai vezetés nem engedélyezte a Cseresnyés nevet, így lett a kollégiumnak Szántó Kovács János Középiskolai Kollégium a neve. Az ünnepi beszédet Hantos Mihály, megyei tanácselnök tartotta. Az ünnepi műsorban szerepelt a kollégium irodalmi színpada és a gimnázium énekkara. Utána diákbált rendeztek. Mondovics Klára, korabeli diák kultúros így emlékezett vissza:

„Úgy hallom, Papp Mária, diáktitkár nyitotta meg a bált, mert én közben hazaszaladtam, megnéztem, minden rendben van-e, s hogy leírtam ennek a napnak az eseményeit. Sietek is, mert szeretnék még visszamenni, táncolni.”

A Hódmezővásárhely Megyei Jogú Város Közgyűlésének 1991. december 16-i ülésének jegyzőkönyvében olvasható az a határozat, amely kimondja: „... hozzájárul, hogy a hódmezővásárhelyi Szántó Kovács János Középiskolai Kollégium 1992. január 1-től a Cseresnyés Kollégium nevet használja.”

Így a kollégiumunk Sújtó Sándor, akkori igazgató és a nevelőtestület kérésére visszakapta eredeti, az alapító atyák által megadott nevet.

Forrás:

- ❖ Imre Mihály-Varsányi Péter István-Földesi Ferenc: A hódmezővásárhelyi Bethlen Gábor Gimnázium története, Tankönyvkiadó, Budapest, (1990)
- ❖ Imolya Imre: Népi Kollégiumok Vásárhelyen 1938-1949 (1973)

2. Dokumentumok (DVD melléklet) a kollégium rövid történetéhez

A DVD melléklet 6 főmappát tartalmaz:

Dokumentumok mappá:

- Kollégiumunk 1965-ös tervrajza.
- „A vásárhelyi példa” című emlékkötet a Cseresnyés Kollégiumról, amely a diákotthon (TTO) megalakulásának hetvenedik évfordulójára készült 2009-es kiadással.

Cseresnyés csillagok

Emlékkötet a Cseresnyés Kollégium épületének 50 éves fennállása alkalmából

- A 4 éven át megrendezett (1995-1998) Cseresnyés Diákfesztiválok teljes programja.
- Meghívó a kollégium 1968. május 4-i avató- és névadó ünnepségének 20-dik évfordulójára (1988)
- Németh László Cseresnyés (1939) című drámájának teljes szövege.

Fényképek mappája:

Az 50. jubileumi műsorhoz kapcsolódó fotókat tartalmazza, valamint egy bővebb válogatást, amely a kollégium különböző korszakaiból ad egy kis ízelítőt. A főmappa 5 almappát tartalmaz:

- A kollégium épülete: ez a rész bemutatja a kezdetektől, vagyis az 1938-ban létrehozott Tanyai Tanulók Otthonának első épületét, a református egyház által adományozott öreg kántori lakást, amelyet 1962-ben bontottak le, és a helyét egy emléktábla jelzi, mely a mai Sarokház épület Andrassy utca felőli oldalán található, és amit 1973-ban Dr. Szathmáry Lajos avatott fel. Látható továbbá a Holló utcai kollégium épülete is, ahol 1942 és 1947 között működött a Cseresnyés Otthon, majd azt követően a Lorántffy Zsuzsanna leány népi kollégium, két fotó a Cseresnyés Otthon Lázár utcai épületéről (1947-1949), továbbá egy kép a Szántó Kovács János fiúkollégiumról (1948-1949), valamint a Kálvin téri leánykollégiumról, mely 1967-ig működött azon a helyen. Több kép látható a Batthyány- és Oldalkosár utca sarkán álló egykori fiú kollégiumról. Látható egy bővebb fotó sorozat a mostani kollégiumról egészen a kezdetektől napjainkig. Érdemes megfigyelni, hogy a legkorábbi fényképeken a kollégium menza felőli oldalán még nem állnak a 4 emeletes bérházak, illetve azon túl a 10 emeletes panelházak, a Szőnyi utcai oldalon pedig még áll a parókia épülete, amit 1981-ben bontottak le. További érdekesség, hogy a kollégium átadásakor még nem volt kibetonozva az Oldalkosár utca, ami a fotókon jól látható.
- A kollégiumhoz köthető neves személyek: itt a kollégium kezdeti történetéhez kapcsolható legfontosabb személyek fényképei láthatók, valamint a kollégiumunk igazgatói 1967-től: Schindler Endréné 1967-1987, Sújtó Sándor 1987-1993, Szalkai László 1993-2004, Dr. Kádár Péter 2004-2010, Vig Áron 2010-.
- A legelső lakók és tablók: a kollégium legkorábbi lakóinak (Tanyai Tanulók Otthona, Cseresnyés Otthon, Lorántffy Zsuzsanna Népi Leánykollégium, Szántó Kovács Állami Kollégium) a fényképei és tablóképei találhatóak ebben a mappában.

- Életképek a kollégiumban: egy kis válogatás hangulati ízelítőként az elmúlt 50 év történéseiből. A diákok által kézzel írt, legkorábbi kollégiumi krónika néhány oldala, valamint különböző kollégiumi rendezvények fotói láthatók. Továbbá néhány tantestületi kép a különböző korszakokból.
- Jubileumi ünnepség (25 éves a kollégium): fontosnak tartjuk kiemelni azt, hogy az elődeink is nagy gonddal és szeretettel ápolták a kollégium történetét, hagyományait. Ez a mappa a 25 évvel ezelőtt megtartott, 25 éves jubileumi ünnepségről készült fényképeket tartalmazza.

Filmek mappa:

4 videóklippet tartalmaz.

- Németh László a kollégiumunkban 1968 - A Cseresnyéshez köthető öregdiákok rendszeresen megtartották a „Cseresnyés találkozót”. A 30 éves találkozót most első ízben az új kollégiumban tartották meg 1968. október 12-én. A díszvendég Németh László volt. Az ebédlőben megtartott ünnepségen Németh László is tartott beszédet, ami hangrögzítésre került. Ebben a videó klipben az általa megtartott beszéd egy részlete hallható és ehhez kapcsolódó fényképek láthatók. A legkorábbi kollégiumok épületeiről egy-egy fotó, valamint a jelenlegi épületről az építés kezdeteitől az átadásig. Érdekesség - Németh László a beszédében a következőket mondja: „Különös érzés ebből a ragyogó teremből, ahol naponta több mint 400 tanyai tanuló, kitűnően ellátott gyerek étkezik, visszagondolni a szomszédos kis házra, ahová Móricz Zsigmond vitt el 38 esztendővel ezelőtt...”. Ezt úgy kell értelmezni, hogy 30 esztendővel ezelőtt 1938-ban.

- Kollégiumi riport 1976 - Ebben a videóklippben egy átfogó összeállítás kerül bemutatásra: készült egy riport a kollégiumban 1976 tavaszán, amelyben megszólal az akkori igazgatónő Schindler Endréné, továbbá néhány akkori kollégista diák. Ennek a riportnak hallható a hanganyaga, és a kollégiumi élet különböző stációiból látható egy fotóválogatás. Az egyik érdekessége az összeállításnak az a 2 kép, amikor az látható, hogy a diákok vonulnak Szántó Kovács János szobrának a megkoszorúzásához. Az első képen jól látható, hogy még nem volt meg a kollégium mellett a most meglévő kis tér, így a Bakay-kút sem, akkor még ott állt a parókia épülete, így az Oldalkosár és a Szőnyi utcáknak klasszikus utcasarka volt, amit a mai diákok nehezen tudnak elképzelni. A második képen pedig az látható, ahogy a diákok vonulnak a Kossuth tér felé, a fotó arról van készítve, s látható, hogy a kollégium előtt még nem állnak a 4 emeletes bérházak. Továbbá

Cseresnyés csillagok

Emlékkötet a Cseresnyés Kollégium épületének 50 éves fennállása alkalmából

látható egy kép Németh László feleségéről - Ella néniről -, ami a kollégium könyvtárában készült.

- 25 éves a kollégium (jubileumi ünnepség 1992) - visszaemlékezés - 25 évvel ezelőtt is tartottak egy nagyszabású ünnepséget az akkor 25 éves épületről. A videó klipben Sújtó Sándor akkori igazgató beszédének egy részlete hallható, egy részt az akkori ünnepségen készült fényképekkel kiegészítve, másrészt pedig az épület különböző éveken készült fotóiról. Érdekesség: 1992-től van érvényben a Cseresnyés Kollégium logója, (amit Szalkai László kérésére és útmutatásai alapján Joó József reklámgrafikus tervezett) és ennek részletes magyarázata is itt hangzik el, miközben a logót is látjuk.

- Pillanatképek a kollégium életéből - A legkorábbi filmes anyag, amit fel tudunk kutatni a kollégiummal kapcsolatban, az egy 27 évvel ezelőtti, 1990-es felvétel. Innentől szaporodnak a filmarchívum anyagai, amely mára óriási gyűjteménnyé halmozódott fel. Ebben a 15 perces válogatásban a legkorábbi, vagyis az 1990-től 2000-ig terjedő időszak filmjeiből kerül egy kis válogatás bemutatásra. A '90-es évek közepén 4 éven keresztül megrendeztük a 3 napos, teljes hétvégét felölelő Cseresnyés Diákfesztiválokat. Az első és a harmadik fesztiválról láthatunk rövid életképeket. 1995-től rendezzük meg a Teabár sorozatot, amely mind a mai napig él. 2 évvel ezelőtt a 20 éves évfordulót is sikerült méltóképpen megünnepelni. A Teabár 5 éves fennállása alkalmából nyilatkozik a programsorozatról Szalkai László akkori igazgató, valamint Ihász Éva, akkori diákönkormányzati vezető. Továbbá a legkorábbi, 1990-es felvételből is láthatunk egy kis részletet.

Hanganyag mappa:

5 hangbejátszást tartalmaz.

- 25 éves a kollégium (jubileumi műsor) 1992 - Az ünnepi műsor fennmaradt, közel fél órás hanganyaga hallható, amely az igazgató beszéde mellett tartalmazza még Szentí Tibor néprajzkutató ünnepi megemlékezését, és a diák műsor egy részét.

- Katedra 2015 - Szalkai László volt igazgató és Pataki Béla nyilatkozik a Teabár programsorozatról.

- Kollégiumi riport 1976 - A videó klip eredeti hanganyaga hallható.

- Németh László hangja 1968 - A 30 éves Cseresnyés találkozón elhangzott Németh László eredeti hangfelvétele hallható, amelyet a kollégium ebédlőjében mondott el 1968. október 12-én.

Cseresnyés csillagok

Emlékkötet a Cseresnyés Kollégium épületének 50 éves fennállása alkalmából

- Villany-oltás - A kollégiumi Teabárokban sokszor fellépő Grencsó István egy számot írt a kollégiumhoz, amelyet a „neobeat” zenét játszó AMA (A Másik Arc) együttesével ad elő.

Teabár mappa:

Az 1995-ben útjára bocsájtott Teabár rendezvénysorozat legfontosabb dokumentumai találhatóak. A főmappa 2 almappát tartalmaz:

- 20 éves a Teabár 2015:
  - Fényképek az előadáshoz
  - Fényképek az előadásról
  - 20 éve működik a Teabár (Városi TV)
  - 20 éves a Teabár (interjúk - Horváthné Ruzsa Anita)
  - 20 éves a Teabár program sorozat (az előadás szövege - Pataki Béla)
  - Teabár PPT (Szalkai László)
- Dokumentumok:
  - 10 éves a Teabár, a jubileumi rendezvény plakátja (2005)
  - Jó gyakorlat - 'Szabad szellem, szabad lélek, szabad zene' Kulturális és művészeti nevelés, közösségépítési projekt a Teabár rendezvényeken (2009)
  - Teabár rendezvények - jó gyakorlat szövege (2009)

Vegyes mappa:

- A kollégium építésével kapcsolatos újsághírek
- Néhány rendezvényhez kapcsolódó újságcikk

Pataki Béla
nevelőtanár

Teabár történet - Az ihlet pillanata

1994 félévzáró buliján merült föl az ötlet, hogy mi lenne, ha élő zenés programokat szerveznénk, ahol kötetlenül, beszélgetve ismerkedhetnének egymással a fiatalok, de az előadás is nyomatékosított legyen. Miután a tizenéveseket elég nehéz koncert-közönségszerűen leültetni, egy műsort végig hallgattatni, így találtuk ki azt a formát, hogy az előadás és az együttlét is hangsúlyozott legyen. Ezzel az adaptációs tervezés első fázisához érkeztünk. Ez bizonyos zenei stílusokat ugyan kizárt a meglévő alapzaj miatt, de ideálissá vált például a jazz, a könnyűzene és a legkülönbözőbb népzene megszólaltatására.

Kezdetben az volt a célunk, hogy lehetőséget biztosítsunk első körben a kollégista, majd a városi és a regionális körzet tehetséges diákjainak, fiataloknak a bemutatkozásra. Később bővültek a lehetőségeink, és törekedtünk arra, hogy e műfajok legjobbait is elhozhassuk a városunkba és az intézményünkbe, melyhez jó partnert találtunk a fönntartó önkormányzat képviselőiben és a polgármester személyében. Második fázisként a minőségi szempontok váltak hangsúlyozottá.

Így vált országos és határokon átívelő merítési bázisunk a nemzeti kulturális kínálatból. Az első Teabár 1995. március 1-jén volt. Azóta már számtalan fellépőt tudhatunk magunk mögött, és bővült a repertoár más művészetek irányába is, hiszen volt nálunk a nemzetközi hírnevet szerzett győri központú Mediawave fesztivál filmes szekciója, itt volt Eperjes Károly filmszínész a 6:3 című filmjével, fellépett a budapesti Szárnyak Színháza a Gruffacsór-variációkkal, valamint egy nagyszerű tűzperformance-szal a kollégium előtt. Mindenkit ebben a formában természetesen nem lehet felsorolni a nagyszámú föllépőt, de még megemlíthető, hogy a Teabár vendége volt a Muzsikás együttes, az After Crying zenekar, Berecz András énekes és mesemondó. A sűrűn fellépő Dresch Quartet, de a többi művész is, mint például Grencsó István, állandó szereplője a legkülönbözőbb fesztiváloknak, koncerteknek, programoknak és a kollégiumi Teabároknak.

Az iskola mint életdarab

„Egyik legrégebbi, tán még tulajdon iskolás koromból eredő gondolatom, hogy az iskolának mesterséges 'életdarab'-nak kell lennie, mely az egész életet sűríti magába, az oktatás céljaira leegyszerűsítve s áttekinthetővé téve. A régi iskola vár volt, a kapujába érkező kisdíjakot sokszor valóságos falak figyelmeztették, hogy valami másnak, felsőbbrendűnek az erődítményébe ér, ahol mint a templomban, életfölöttivel, a 'Tudással' érintkezhetik.

A jövő iskolája inkább olyan benyomást kelt, mint a realista színpad; a néző azt hiszi, egy darab valóságos, véletlen életet lesett meg, mindennapi emberek társalgását, s csak fokról fokra jön rá, hogy ezt az életdarabot magasabb cél szerint választották és preparálták ki, véletlenéi mögött szimbólumok rögzítik a szabályszerűt, szereplői mögött egy-egy szétnyíló életsáv van, mellyel a világ egy-egy aspektusa jön be az egyszerű szobába.”

(Németh László: Ha én miniszter lennék.

Levél egy kultúrpolitikushoz)

A Cseresnyés Kollégiumban mindig is a Németh Lászlói-i eszmerendszertől átitatott pedagógus értelmiség gondolkodott, cselekedett és teremtett, akik érzékenyen rezonálnak a világ lüktető sebeire, s mi, mai utódai e szellemiségnek, sokat beszéltünk arról, hogyan vonhatjuk be tanulóinkat e bűvös körbe, ahol a valóság megélésében a szabad szellem, a szabad lélek emelkedettségét ízlelhetik meg. A Teabár „magunk szülte filozófiájával” azt hisszük, hogy a bomlás ellen emelünk vétőt, az ellen a bomlás ellen, ami szűkebb és tágabb környezetünkben is most már világjelenség. És amellet a szerves épülés mellett, amely e bomlással szemben, vagy e bomlások idején megpróbál névtelenül, hangtalanul csöndesen, de valami indokolhatatlan öröm jegyében reménykedni, és feltámadni. Ez a feltámadás, ez velünk született ősi remény, és ezt a kész elemi és gyermeki gesztust visszük egész életünkön át, és ennek az ideálnak a mérlegén mérjük meg azt, ami körülöttünk történik.

Az újszerűségét a vizuális, az audiális és a verbális kultúrák szintetizálásában találhatjuk meg, amikor a népi hagyományokat és a modern világot a bartóki út nyomán

próbáljuk ismét bejárni. A közösségi és az individuális teremtés értékeit nem tanulási, iskolai keretek között nyújtjuk át diákjainknak, hanem közvetlen, megélt élményvilágon keresztül, a humán erő mélységeit felszabadítva az életpálya-építés kompetencia alapú dimenziójában.

A sajtó és a médiák visszajelzéseit folyamatosan figyelemmel kíséri az intézmény vezetője, a közreműködő művészekkel több koncert és előadás után baráti beszélgetésre ülünk össze. A kapcsolatápolás során a véleményük lemérése megtörténik, illetve új dimenziók, lehetőségek bontakozhatnak ki e kötetlen formájú együttgondolkodás palástja alatt.

Több éven keresztül sikeres pályázatokat bonyolítottunk le a Soros Alapítvánnyal, akik köztudottan alaposan megszürték a támogatásra méltó rendezvényeket. A közreműködő zenészek, köztük a magyar jazz-élet olyan nemzetközileg is elismert kiválósága, mint Grensó István ajánlólevéllel támogatta erőfeszítéseinket. A helyi, hódmezővásárhelyi képzőművészek, köztük Návay Sándor, kisplasztikát ajánlott föl a 10 éves jubileumi koncertünk előadójának, és nem utolsó sorban a városi

képviselőtestület tagjai rendszeresen támogatták és méltatták a kollégium kulturális szervezőmunkájának erényeit. A rendezvényeink hírét bizonyítja, hogy alapítványi pályázatok felé támogatást kaptunk Pallai Pétertől, a BBC Képzési Osztályának magyarországi igazgatójától, Regős Istvántól, a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola adjunktusától, Szigeti Pétertől, a Magyar Jazz Szövetség alelnökétől.

Nélkülözhetetlen a szervezők bizonyos koncepciózus eltökéltsége a minőségi művészetek felé, nyitottsága a másként, más irányból történő megközelítésére a kultúrának. Ugyanakkor a szervezőkészség alapja a kapcsolatok megszerzése, ápolása. A pénzügyi fegyelem szakszerű betartása (utazási-, föllépési költség, szállás, étkezés), a szükséges anyagi alapok megteremtése (pályázatok, szponzorok fölkkutatása), a hirdetés hatékonyságának biztosítása, a programok eszközhátterének előteremtése kikerülhetetlen

beruházás: világítás, erősítés, mikro- fonok, terem biztosítása, az archiváláshoz szükséges digitális esz- közök és hordozó anyagok.

A Teabár koedukált kollégiumban bontott szárnyat, ahol a fiúk és lányok közös programjaira nagy igény mutatkozott, ami nevelési szempontból is nagyon szükségesnek látszik. A diákönkormányzat a tanulóink legfogékonyabb és a közösségért legtöbbet tenni akaró diákok közössége intézményünkben. Velük, a tervezéstől a végrehajtásig szorosan együttműködik a szervező tanárok és a nevelőtestület csapata, és az intézmény vezetője.

Alapvető feladat, hogy a kollégium az illetékes főnntartó önkormányzattal és

a szponzorációval a kapcsolatot ápolja és a felszínen tartsa. Városunkban különös aktualitással bír például, hogy egy nagy múltú mezőváros, melynek, hagyományai között, még ha markáns művészi örökségre is tekint vissza, nem szerepel a kollégium által szervezett művészeti projekt.

Tulajdonképpen egy új hagyományteremtésnek vagyunk az úttörői.

A legtöbb Teabár koncertet dokumentáljuk és lehetőségeinkhez képest digitalizált formában elmentjük, így klub keretek között is fel tudjuk használni. A hangversenyekről a művészek által engedélyezett, nevelői felügyelet és irányítás mellett digitalizált kép- és hangfölvételeket készítenek tanulóink, CD-és DVD formában (18 db-os sorozat van készen), színes borítóval, dokumentálva, melyek az anyagi föltételek megléte esetén, komoly reprezentációs bázisát adhatná a főnntartó önkormányzatnak, városunknak.

A dokumentálást Pataki Béla végzi.

Szerencsés csillagok

2016. október 5-én tartottuk pályázati programunk nyitó rendezvényét Szerencsés csillagok címmel. Kollégiumunk vendége volt Szirmai Norbert, újságíró és Rácz Zsolt zenész, akik sikeres életútjuk bemutatásával példaképpül szolgáltak tehetséges kollégista diákjainknak.

Szirmai Norbert

Szirmai Norbert Vásárhelyen született, húsz éves volt, amikor kapott egy remek lehetőséget a fővárosban, újságírónak tanulhatott. Kezdetben számos nehézségen kellett átvergődnie, de azóta kiemelkedő pályát futott be: többszörös Tolerancia-díjas újságíró.

„Nekem nagyon nagy befolyásoló tényező volt az, hogy láttam, hogy az édesanyám és a bátyám mekkora energiát tett abba, hogy tudjak tanulni. De vannak olyan célok is, hogy szeretném megmutatni a nagyvilágnak, szeretném megmutatni az embereknek, akik kételkedtek bennem. Szerettem volna meghálálni a tanárainknak, megmutatni a volt osztálytársainknak, hogy igenis tudok egyről a kettőre lépni. Szóval azt gondolom, hogy minden embernél más a kitörési cél.” – árulta el az újságíró.

Szirmai Norbert szerint a tanulás, a kitartás, az akaraterő az alapjai a sikeres életnek, ám amit erre építeni lehet, azt mindenkinek önmagában kell megtalálni.

Rácz Zsolt

Rácz Zsolt több tanáccsal is érkezett az intézménybe, elmondása szerint a pályaválasztás számára nem volt nehéz, hiszen zenész családba született. 37 éve dobol, bejárta már a világot, ez idő alatt volt ugyan sok holtpon az életében, de akadtak felemelő pillanatok is.

„Tíz éve volt itt körülbelül George Benson koncert a szabadtérin, és én kongáztam egy helyen, ahol utána afterparty volt, és itt volt szerencsém vele játszani, és ezért már megérte zenélni. Szabadon engedni a tehetségünket, abban semmi se akadályozhat meg, mert az utat tör, és így elérjük a célunkat, amit szeretnénk az életben.” – mondta el Rácz Zsolt.

Interjú – Pataki Béla tanár úrral

Sokat takar ez a név: Pataki Béla.

Édesapa, családfő, nevelőtanár, pedagógus, világutazó, művészlélek, kalandor...és még sorolhatnám. Egyedülálló, különleges személyiség, megismételhetetlen életúttal. Ha rövidre szeretném zárni a bevezetést, ennyit írnék még:

JÓ EMBER... a többit lásd alant!

Kardos Katalin: Egy régi diák kérdésével kezdeném a beszélgetésünket. Mit hord a bajsza alatt, tanár úr?

Pataki Béla: Mit hordok? Információkat.

K.K.: Milyen információkat?

P.B.: Teljesen személyre szabott és egyedi, nem publikus. Intim dolgok.

K.K.: Mi volt a legmeghatározóbb gyerekkori élménye?

P.B.: A lányokkal való kapcsolatok kialakulása, az ismerkedés az oviban. Úgy hívták, hogy Elek Márta. Bocsánat, nem is. Keverem egy másikkal: Albert Márta volt az illető.

K.K.: Ha eddig életének címet kellene adni, mi lenne az, miért?

P.B.: Unicum, mert sok érdekes volt benne és nem hiszem, hogy elcserélném egy másikkal. De nem az alkohol jelentésében gondolok itt. Vagy Vademecum is lehetne, ami különlegesebb, de talán az Unicumot többen ismerik.

K.K.: Játszik valamilyen hangszeren?

P.B.: Nem játszom, de próbálkoztam. Van is róla egy kép, amikor szaxofonozok.

K.K.: Melyik zenei stílust kedvel, miért?

P.B.: Nagyon toleráns vagyok, igazából mindenféle zenét szeretek, elfogadok. Én nem szólok le semmiféle zenét. Ugyanakkor én ezt nem kapom vissza a környezetemtől. Ők kevésbé toleránsak velem, mint én velük. Én a kompromisszumok nélküli, avantgard free jazz zenét szeretem elsősorban.

K.K.: Mi a legkedvesebb családi élmény, program a tanár úr számára?

P. B.: A gyerekeimmel való foglalatосkodás. Ez mindig korosztálytól függött: volt, amikor meseolvasás, volt, amikor kirándulás. Szeretem a családi programokat, együttléteket.

K.K.: Ha újra kezdhetné az életét, mit csinálna másként?

P.B.: Mindent. Ezt már ismerem, ami most a sajátom. Teljesen más alapokra építeném, sok olyan dolgot kipróbálnék, ami ebbe az életbe nem fért bele. Alapvetően azt tudom, hogy mit nem szeretnék csinálni, azt már ismerem.

K.K.: Van-e valami, amit feltétlenül ki szeretne próbálni?

P. B.: Olyan, ami realizálható, olyan nincs. Olyanról meg, ami elérhetetlen, arról nincs értelme beszélni.

K.K.: Mégis, mi lenne?

P.B.: Egy egészen más életformáról lenne szó, teljesen más, mint ez a mostani. Egy nem helyhez kötött, időtől, kortól független életforma. Kicsit ilyen időutazásos életre gondolok. Más korokba, akár a jövőbe vagy a múltba szívesen utazgatnék.

K.K.: Mire a legbüszkébb?

P. B.: A családomra, a gyerekeimre.

K.K.: Hány gyereke van?

P. B.: Három. 28, 25 évesek a lányok, és 22 éves a fiam.

K.K.: Mi a hobbija?

P. B.: Filmeket készítek. Dokumentumfilmeket. Van már 70-80 filmem. Ezek főleg személyre szabott filmek.

K.K.: Interneten vagy valahol hozzáférhetőek?

P.B.: Még nem, de a legutóbbit majd felteszem egy videomegosztóra. Az a címe, hogy Hódmezővásárhely sérthetetlen szabadsága, kb. 22-23 perces.

K.K.: A többit miért nem teszi fel, kíváncsiak lennénk rá sokan.

P.B.: Azért, mert azok családi és személyes jellegűek.

K.K.: Mit élvez a sakkozásban?

P.B.: A nyerést és a taktikát. Ha nem én nyerek, akkor az nagyon idegesít.

K.K.:Mi a legtávolabbi pont, ahova eljutott a világban? Mikor és kivel?

P.B.: Voltam egyszer Norvégiában, az északi sarkkörön túl, ott egyedül voltam. És voltam egyszer spanyol Marokkóban. Ez Észak-Afrika partjainál található, ott egy főiskolás társammal voltam.

K.K.:Hogy jutott el Norvégiába?

P.B.: Vonattal. Gondoltam egyet, és elmentem. Voltam Portugáliában is az Atlanti-óceán partján. Az is viszonylag messze található, ott egy diáklánnyal voltam.

K.K.: Mi volt az eddigi legnagyobb csibészsége/zsiványsága?

P.B.: Amikor a 40. születésnapomat ünnepeltem itt a kollégiumban. Egy profi pesti jazz zenekar és egy vásárhelyi zenekar is fellépet, jött egy illuzionista, aki elfűrészelt egy nőt meg különböző trükköket mutatott be és a diákok is különböző műsorokat adtak. Ez 1999. február 4-én volt. Aztán persze mentünk máshová szórakozni, de ez egy egész nagy felhajtás volt.

Kardos Katalin

Interjú – Szalkai László tanár úrral

Az intézmény címzetes igazgatója.

A kollégiumi élet bölcse.

A Dr. Sipka Sándor Kollégiumi Kulturális Alapítvány elnöke.

EMBER, nagybetűvel, akivel mindig lehet jókat elmélkedni. A klasszikus filmek és a zene, az irodalom és bölcselet nagy ismerője.

Kékes-Szabó Tamara: Melyik iskolában végezte el tanulmányait?

Szalkai László: A középiskolát a Bethlen Gábor Református Gimnáziumban végeztem el. Majd Budapesten az Eötvös Loránd Tudományegyetem Bölcsészkarának magyar-népművelés-finnugor szakára jártam.

K.-SZ.T.:Mi volt az első munkahelye?

Sz.L.: Egy kispesti művelődési központban dolgoztam, népművelőként. Kiállításokat szerveztünk és bonyolítottunk le.

K.-SZ.T.:Mióta dolgozik a kollégiumban?

Sz.L.:30 éve annak már, hogy átléptem a porta melletti küszöböt.

K.-SZ.T.:Igazgatói éveiből mire emlékszik vissza szívesen?

Sz.L.: Arra, mikor nem igazgatóként beszélgettem a gyerekekkel.

K.-SZ.T.:Miért Sipka Sándorról nevezték el a Kollégiumi Kulturális Alapítványt, és mi a célja az alapítványnak?

Sz.L.: Az akkori igazgató, Sujtó Sándor adta ezt a nevet. Sipka Sándor a vásárhelyi kollégiumi élet egyik szervezője és patronálója volt. Az alapítvány célja, hogy a gyerekek kulturális életét programokban, eszközökben, tanulmányaikat a könyvtár támogatásával segítsük.

K.-SZ.T.:Mit szokott csinálni a szabadidejében?

Sz.L.: Legtöbbször zenét hallgatok, olvasok, idomítom a macskámat, kényeztetem a kutyámat és nézek ki a fejből.

K.-SZ.T.:Mit csinál olyankor, mikor néz ki a fejből?

Sz.L.: Egyértelműen gondolkodom, hisz nincs a fejünkben üres járat, mindig gondolkodunk.

K.-SZ.T.:Mi az a legtávolabbi pont a világon, ahova eljutott?

Sz.L.: Sajnos Európán kívül nem voltam máshol. Turistaként több városban megfordultam, Spanyolországban, Litvániában, Erdélyben és még sorolhatnám. Tagja lehettem a polgármester városi delegációjának, amikor Cote d'Azur-t látogattam meg, a díszpinty szerepét alakítottam.

K.-SZ.T.:Ha lenne bakancslistája, mi szerepelne rajta, ami megosztható velünk?

Sz.L.: Egyébként nincs bakancslistám. Az élet hullámlovasa szeretnék lenni, az egy izgalmas játék. Természetesen szeretném, ha a szeretteimnek, hozzátartozóimnak boldog életük lenne. Mégis volna egy, a kollégámmal a Jazz klubokat végigjárni. Nyáron egy tibeti fennsíkon meditálni, ahova nem szállnak felém a helikopterek.

Kékes-Szabó Tamara

Interjú – Sári Éva nyugalmazott igazgatóhelyetttessel

A kollégium igazgatóhelyettese nyolc éven át (2008-2016). Életerős, vidám, pozitív kisugárzású pedagógusa a tantestületnek. Több generáció lehet hálás szeretetéért, gondoskodásáért, tanácsaiért, tanításáért.

Innovatív személyiség, aki pályázataink megvalósulását éppúgy szívügyének tekintette, mint a kollégium életének szervezését, a diákok programjainak színesebbé tételét.

A jubileumi tanévet már családja körében tölti.

Szakmai munkájáért hálásan kívánunk egészséges, boldog nyugdíjas éveket!

Szabadi Károly: Miért döntött úgy, hogy a kollégiumba jön dolgozni?

Sári Éva: Szerettem az új feladatokban kipróbálni magamat és ez új kihívás volt számomra az iskolában eltöltött sok-sok év után.

SZ.K.: Milyen volt a beilleszkedés a tanári közösségbe?

S.É.: Gyorsan ment. Néhány kollégát közülük már ismertem előtte is. Otthon éreztem magam közöttük az első pillanattól fogva.

SZ.K.: Mi volt a legelső élménye a kollégiummal kapcsolatban?

S.É.: A kollégiumba érkezésem első napján, a bemutatkozásomkor történt. Karácsony előtt volt, hó fedte az udvart ahova beálltam az autómmal. Ismeretlen volt a terep. Távozáskor összetalálkoztam egy hófödte kővel... az autóm bánta. Gondoltam, ez is jól kezdődik!

SZ.K.: Mi a legkedvesebb emléke az itt töltött időből?

S.É.: Nagyon sok szép és kedves emlék fűz a kollégiumhoz. Az izgalmas beköltözések, a tanév közbeni rendezvények, ünnepségek, közösségen belüli családi események sora, a szívemben maradnak örökre. Talán mégis a legkedvesebbek a kirándulások. Akkor láttam és éltem át az élményt, hogy a gyerekek a szabad környezetben a sok gyönyörűség láttán milyen boldogok voltak. A feledhetetlen vidám percek és a sok nevetés engem is fiatallá varázsolt.

SZ.K.: Mi a leghajmeresztőbb sztorija?

S.É.: Ijesztő élmény volt többször is a külsős vendégekkel „harcolni” az aulában, mert nem úgy viselkedtek, ahogyan illik. A nyolc év alatt sok ijesztő eset volt... mentő... rendőrség különböző ügyekben... házi nyomozások... stb.

SZ.K.: Mit üzen a kollégistáknak, és volt munkatársainak?

S.É.: Szerettem ott lenni. A kollégium kilenc évig a második otthonom volt. A gyerekek életének része voltam és ez viszont is így van. Megosztották velem örömeiket, sikereiket, bánatukat, problémáikat... együtt éltük meg az élményeket. Sok éjszakát beszélgettünk át, örök emlék marad. Azt gondolom, hogy a kollégium egy csodavilág, és aki ott élt illetve él, részese lehet ennek a csodának. A kollégistáknak üzenem, hogy vigyázzanak erre a varázslatos világra! Figyeljenek egymásra és őrizzék a Cserkóban töltött időt emlékeikben! Az itt kötött barátságok nagyon fontosak, sokszor egy egész életre szólnak. Kívánom, hogy mindenki élje át ezt az érzést!

A tantestületnek kívánok sok-sok örömet, tudást, élményt és minden jót, hogy diákjaikhoz feltétel nélküli szeretettel és gondoskodással tudjanak fordulni.

SZ.K.: Köszönöm szépen az interjút!

S.É.: Nagyon szívesen. Én köszönöm a megkeresést.

Szabadi Károly

*„Egy új ajtó nyílik meg a mai nappal,
kívánok szerencsét, egy jó nagy kalappal!
Minden napjaidba erőt, egészséget,
szerető családot, örömet, szépséget,
Válts valóra eztán minden olyan álmod,
mire nem volt időd, s mit csak szíved vágyott.
Sok tartalmas évet maradj itt e földön!
Szavaimat tovább, egymásba nem öltöm.
Legyen meg mindened, úgy, ahogy kívánod!
Szeretettel ölel régi tanítványod.”*

(Aranyosi Ervin: Osztályfőnökömnek - nyugdíjba vonulása
alkalmából - részlet)

Cseresnyés csillaglesen

Hajagos-Tóth Attila - Cseresnyés-díjas diák 2016-ban

Gyermekévek:

Hajagos-Tóth Attila vagyok, Bács-Kiskun megyében nőttem fel egy kis településen Bugacon. Édesanyámmal, két húgommal, két nagybátyámmal és nagypapámmal éltem.

Korán érő típus voltam, ezért nehezen ment a beilleszkedés. Kevés barátom volt, de azokat igazi barátoknak mondhattam.

Hetedik osztályos koromban kezdtem el a színjátszással foglalkozni. Pontosan én sem tudom mi vezetett hozzá. Az egyik tanárom mondta, hogy van egy szerep, amit elvállaltam és ekkor jöttek rá, hogy nekem ehhez tehetségem van. Azóta is foglalkozom a színjátszással.

Kollégiumi évek:

Az osztályfőnököm ajánlotta, hogy jelentkezzek az Arany János Kollégiumi Programba. Ennek okai közé tartozik az is, hogy az anyagi háttérünk nem túl erős. Ezzel is támogatni szerettem volna édesanyámat.

Nehezen jöttem ki a közösségtársaimmal, mivel próbáltam egyedi maradni a sablonszerű kollégiumban. Sokáig árral szemben úsztam, ezért első évem a beilleszkedésről szólt és arról, hogy megtaláljam az utam. Miután középiskolába kerültünk minden jobb lett. Kellett hozzá egy kis idő, hogy megszeressem a kollégiumot. Az AJKP-és kirándulásokat szerettem, mert élvezetesek voltak.

2012-ben a BFMK-ban indult egy színpör ez jelentette számomra a kiutat. A cél most kezd kialakulni bennem a színjátszással. A kollégiumban régen működött színjátszó szakkör csak nem volt, aki összetartsa. Én indítottam újra a színjátszószakkört Tavasz hírnökei néven. A kollégium fellépési lehetőséget biztosít nekünk. Tavaly Nagykanizsán első helyezést értünk el a művészeti fesztiválon.

A Corvin Mátyás Szakközépiskolába jártam vendéglátó szakra. Kitűnő tanuló voltam az első három évben, az utolsó évben pedig jó eredményt értem el.

2012 óta Veréb Kristóf a szobatársam és egyben a legjobb barátom is. Szerencsésnek tartom magam mivel az első két évben egy nálunk idősebb kollégistával voltunk egy szobában, Dodóval (Tóth József). Ez azért is volt jó mivel egy csomó praktikát és tapasztalatot adott át nekünk. Utána Buknicz

Cseresnyés csillagok

Emlékkötet a Cseresnyés Kollégium épületének 50 éves fennállása alkalmából

Petivel voltunk egy szobában, aki tavaly ballagott. Azóta csak ketten vagyunk Kristóffal.

Jövő:

Főiskolán tanárnak szeretnék továbbtanulni és visszatérni a kollégiumba drámapedagógusként. A tervem az, hogy Hódmezővásárhelyen éljek egy kertes házban, a kertvárosban. Szeretnék egy szerető feleséget és 2-3 gyermeket.

Az írással és a színházzal kapcsolatos életem sem fogom feladni, mert ezzel érzem teljesnek magam.

Üzenet:

Közösségtársaknak:

Vannak pillanatok, amikor érdemes komolynak lenni.

Tanároknak:

Remélem, visszavárnak még, mint kollégát és sok kitartást és türelmet a munkához!

Jövöbeli kollégisták:

Tanácsként az mondanám, amit én nem tettem, ne adjátok fel a hobbitokat és bátran adjátok önmagatokat! Ismerkedjetez mindenkivel és próbáljatez magatokhoz hasonló embereket keresni!

Barátok:

Kristófnak üzenem, nézz szembe a problémáiddal és keresd meg az összes megoldást ne csak egyet láss!

Fűfa Szandra

Gyermekévek:

Gyulán születtem. 2-3 évig Körösladányban, majd Tatabányán, utána újra Ladányban laktunk, ma is itt élek édesanyámmal, és a testvéremmel.

Örültem, amikor Ladányból elköltöztünk. Mindent megkaptunk gyerekként, a figyelmet kivéve.

Az általános iskolában 5.-ig kitűnő voltam, utána 3-as 4-es. Ladányból egy, Tatabányából több régi barátal tartom a kapcsolatot.

Kollégiumi évek:

Anya hatására jöttem az Arany János Kollégiumi Programba, hogy segíteni tudjak neki.

A programról egy mentorunktól értesültem.

Cseresnyés csillagok

Emlékkötet a Cseresnyés Kollégium épületének 50 éves fennállása alkalmából

Az első napon már sírva szerettem volna hazamenni.

A Kalmár Zsigmond Tagintézménybe jártam középiskolába, itt az átlagom végig 3,7 körül mozgott.

A kollégiumban önállósodtam, de nem szeretem a korlátozást.

A programtól rengeteg nevelést kaptam.

Kiss Melindával kötöttem szorosabb barátságot, mindig megnevettem, és kérdez, ha látja, hogy baj van.

A hobbim a futás és a rajzolás.

Az AJKP-s kirándulások közül kettőn-hármon voltam, az esztergomi tetszett a legjobban.

Jövő:

3 évig külföldön szeretnék dolgozni, majd Pestre költözni. Szeretnék egy kisfiút, maximum kettőt.

A kollégiumba még egyszer biztosan vissza fogok jönni.

Üzenet:

Közösségtársaknak:

Kövessék az álmaikat, vagy a pénzt!

Kiss Melindának: Kövessen minél hamarabb, boldoguljon az életben!

Jövőbeli kollégistáknak:

A puskázásokat meg fogjátok bánni, és mindig hallgassatok a tanárookra!

Tanároknak:

Köszönök mindent! Sok kitartást!

Szabó Éva néninek: Sose változzon meg!

Kovács Dóra

Gyermekévek:

Csanyteleken lakom, nővéremmel. Édesanyámmal laktam miután elhunyt nővéremhez költöztem. Édesapámmal még mindig tartom a kapcsolatot.

Nagyon jó gyermekkorom volt. Szerettem iskolába és óvodába járni.

Néhány általános iskolás barátnőmmel, akik régebben csoporttársaim is voltak az oviban, tartom a kapcsolatot.

Kollégiumi évek:

A Félégyházi AJKSZP programról hallottam, de az nem adott volna lehetőséget ahhoz, hogy leérettségizzem.

Az AJKP-ról Kovács József tanár úr jött előadást tartani az iskolába. Megtudtam, hogy itt alapfeltétel az, hogy érettségit szerezzünk. Így esett a választásom erre a programra.

Cseresnyés csillagok

Emlékkötet a Cseresnyés Kollégium épületének 50 éves fennállása alkalmából

A nulladik év jó volt. Új barátokat szereztem, az eddig megszokottól más közösségbe kerültem.

Az Eötvös József Szakközépiskolába jártam, közgazdaság szakra. A program nulladik éve után a középiskolában is volt előkészítő évem, így hat éve vagyok itt. Az eredményeim jók voltak, nem vártam volna magamtól ilyen teljesítményt.

Versenyen elért eredményeim voltak a sportban, mind a suliban, mind a Kolimpián.

Az iskolában röplabdáztam, itt második helyezettek lettünk a csapatommal. A Kolimpián fociztam, itt bezsebeltünk egy megyei 2. helyezést.

Nyelvi versenyeken is indultam, ahol jó eredményeket értem el.

A kollégiumot szerettem, amíg itt voltak a közösségtársaim, nélkülük más itt lenni.

Az elején nem akartam koleszos lenni, de sok tapasztalatot kaptam, sok segítséget, megtanultam önálló lenni, és rájöttem, hogy jó koleszosnak lenni. A közösségtársaimmal nem volt jó kapcsolat, klikkesedés volt, de a végén összekovácsolódtunk.

Pribelszki Dórizal jó kapcsolatot alakítottam ki.

A szobatársaim voltak: Forró Tünde és Varga Kitti. Szerettem velük lakni, sok bohóckodás volt.

Úgy érzem életreszóló barátságot kötöttem Daniellával, de mindenkivel jól kijövök.

A hobbim a futball. Több éven át voltam a HFC női csapatának a tagja, bár az edzéseket az érettségi miatt korlátoztam.

Szerettem a teabárokat, amikor az ebédlőben voltak, és a kolis sportokat.

Az AJKP-nak köszönhetően sok olyan helyre eljutottam, ahová egyébként nem biztos.

Jövő:

Tervem egy szakma megszerzése, amit nem tudom Szegeden tanulok- e, vagy maradok itt kollégista.

A kollégiumba vissza fogok járni, már a tanárok miatt is.

Üzenet:

Közösségtársaknak:

Sok sikert az életben és a továbbtanulásban!

Jövöbéli kollégistáknak:

Az első pár hét lehet, hogy kritikus, de ne adjátok fel! Barátokat szerezzetek, és higgyétek el, a tanárok segítenek!

Tanároknak:

Köszönöm a munkájukat, a sok segítséget, a meghallgatást, a törődést, és hogy bármivel fordulhattam Hozzájuk!

Vörös Attila

Gyermekévek:

Kiskunhalason születtem, és nőttem fel. Édesanyámmal és nevelőapukámmal élek is. Egy nővérem van, Noéminek hívják, felnőtt, már nem velünk él.

Szerettem gyerek lenni, mert akkor még fiatal voltam. Bőven voltak pajtásaim, már akkor is szerettem a társaságot. Az általános iskolával ugyanez a helyzet. Az itt szerzett barátok közül néhányval még mindig tartom a kapcsolatot. Vannak olyanok is, akik itt vannak velem a kollégiumban.

Kollégiumi élet:

Az iskolai előadáson hallottam a programról először, és édesanyámék mondták, hogy semmit nem vesztek azzal, ha idejövök.

A Corvin Mátyás Szakközépiskolába jártam, vendéglátó szakra. Nem vagyok az a kitűnő tanuló, a hármas átlagommal meg voltam elégedve.

A Kolimpián csoportban országos második helyet értünk el futballban.

A hobbim a kondi, amit a kollégiumban, a második emeleten, a 218-as konditeremben űzök. Lejárok focizni is az arénába, vagy a futópálya melletti műfüves pályára.

Arany-Tóth Lászlóval, Borbás Tamással, Fekete Arnolddal és Fekete Martinnal alakítottam ki szoros barátságot, velük a kollégium után is szeretném tartani a kapcsolatot.

Jövő:

Ha felnövök, cukrász leszek. Külföldön szeretnék a szakmában elhelyezkedni.

Egy hozzám illő párt szeretnék, és egy gyermeket tervezek.

A fent említett négy fiúval továbbra is tartani szeretném a kapcsolatot. A kollégiumba visszajövök, amíg kitanulom a szakmát, de azután nem tervezek visszatérni ide.

Üzenet:

Jövőbeli kollégistáknak:

Éljétek túl, mert nem lesz könnyű! Egyetek sok spenótot bundás kenyérrrel!

Tanároknak:

Viszlát! Remélem, találkozunk még!

Kardos Katalin

Interjú egy régi kollégistával

Én 1984-ben kerültem Hódmezővásárhelyre. A Bethlen Gábor Gimnáziumba jelentkeztem. Mivel Nagyérről nem lehetett megoldani a mindennapi bejárást ezért kollégiumi ellátást is igényeltem, így kerültem a Cseresnyés Kollégiumba.

1984-től 1988-ig voltam kollégista.

Először a kollégiumi élet számomra nagyon furcsa volt, mert nem voltam hozzászokva, hogy 5 napra el kell szakadnom a szüleimtől. Őszintén bevallom, egyébként is olyan ember vagyok, aki nehezen szokik hozzá az újhoz, a változáshoz. Nagyon nehezen szoktam meg a kollégiumot és elég sokáig honvágyam is volt.

Akkoriban az elsősök a 4. emeleten laktak és minden évben kerültek egyre lejjebb. Az érettségizők voltak mindig az 1. emeleten.

A mi közösségünkben nem csak gimnazisták voltak, az állategészségügyi szakközépiskolások is hozzánk tartoztak. Balog Endre tanár úr volt a közösségvezetőnk. Csendes és nagyon korrekt ember volt, bár ezzel nagyon sokszor vissza is éltek a gyerekek.

Nálunk az volt a "gólyaavatás", hogy akit a nagyon kiszemeltek azok csináltak vele valamit. Szerencsémre engem is kiszemeltek, de nálam például csak annyiból állt, hogy rásóztak hármat a fenekemre papucsal.

Az ébresztő akkoriban is 6:30-kor volt, persze soha nem keltünk fel, mert borzasztóan szerettünk lustálkodni.

A gimnáziumban az első óra 7:45-kor kezdődött, nekünk még nem volt nulladik óra. Én általában 7:40-kor indultam el az iskolába. Ami annyira volt elég, hogy amint beértem a terembe és letettem a táskám a tanár is beért. Abban az időben egy nap nagyjából 6 óránk volt, tehát olyan 13:30 fele végeztünk az iskolában. Eléggé finnyás gyerek voltam. A menzán volt olyan, amit nagyon finoman főztek, volt, amit nagyon rosszul. Volt olyan nap, amikor szörnyű volt a kaja, ezért nem is ettem. Ekkor én bevezettem a szobatársaim körében az olajos hal evést. Rengeteg mennyiségű halat megettünk és egyre többen szoktak rá.

Ebéd után mindennap volt kimenő, ilyenkor lődörögtünk a városban, esetleg megettünk egy hamburgert. Ugyanúgy ahogy most is 16 órától 19-óráig tartott a szilencium, utána vacsora és ismét volt egy pár óra kimenőnk. Téli

időszakban, ha jól emlékszem 20:30-ig és nyári időszakban 21-ig. Nagyon sokat jártunk moziba, csak az volt a probléma, hogy a délutáni vetítésre nem tudtunk elmenni, mert a szilencium kötelező volt és az esti vetítés pedig már kicsúszott a kimenő idejéből. Persze külön engedéllyel megengedték, s nem igazán gördítettek az elé akadályt, hogy el tudjunk menni a moziba.

Később nagyon megszerettem a kollégiumot. Az első évben még nem igazán éreztem magam otthon. A második évben már nagyon, addigra már kialakult egy nagyon jó baráti kör a gimnazisták közt. A közösségünkben összesen 8-an voltunk a Bethlenből, ami miatt nem tudott az érettségi után fent maradni ez a barátság, mert eléggé szétszóródtunk az országban. Családot alapítottunk, mind sikeres emberek lettünk. Orvos, belgyógyász, tanár és bankár is lett valaki közülünk.

5 évente megtartjuk az érettségizős osztálytalálkozót, de azokkal a barátaimmal, akikkel a kollégiumban jóba voltam, nem találkozom, mert a baráti társaságunkból én voltam egyedül "b"osztályos. Tehát ez a társaság feloszlott, de akkoriban nagyon jó barátok voltunk. Rengeteget jártunk együtt bulizni, kosárlabda meccset nézni.

Abban az időben volt olyan, hogy "Érdemes kollégista díj" ami valamilyen kedvezménnyel is járt. Ami viszont nagyon nagy kedvezménynek számított, hogy neki nem kellett a szilencium terembe tanulnia. Bárhol lehetett a kollégiumon belül, csak a városba nem mehetett ki.

Én nem töltöttem mind a 4 évet végig a kollégiumban. Utolsó évben a 8 gimnazista közül 3 maradt kollégista. Emlékeim szerint márciustól én is kiiratkoztam a kollégiumból. Én és még pár tótkomlósi gyerek bevállaltuk, hogy naponta bejárunk. Utólag visszagondolva már nagyon bánom.

Tanácsként javaslom a mostani diákoknak: „Tanuljatok többet és szórakozzatok kevesebbet, mint mi!”

Oszlács Diána Dóra

Négy generációs Kovács-család a kollégiumban

A Kovács-család gyermekei közül jelenleg ketten kollégistáink: Judit és Péter. Előttük bátyjuk, Tamás lakott nálunk öt éven át. Jövőre várjuk következő testvérüket, Andreát nagy szeretettel. Péter nővérét kollégiumi emlékeiről kérdezte.

Kovács Péter: Milyen élmények értek Téged a kollégiumban?

Kovács Judit: Élményeim egyike rögtön az első napon történt, beköltözéskor. Éppen a szobakulcsot vettem át a portán mikor odalépett hozzám két gólyatábori segítő (Csenki Attila és Kisalaki Dávid) s úgy üdvözöltek, mintha ezer éve ismernénk egymást. A gólyatábor folyamán még több baráttra tettem szert, s mártélyi kirándulásunk alatt osztálytársaimmal is megismerkedtem. Ezeken kívül még rengeteg élményem volt az évek során, jók és rosszak is. Természetesen a kevésbé kellemes dolgok is hozzátartoznak a kollégiumi élethez, de a sok megélt jó mellett, ezek feledésbe merülnek.

K.P.: Mit köszönhetsz a kollégiumnak ?

K. J.: Részben kollégiumnak köszönhetem személyiségen kiteljesedését, ha itt nem áll talpára az ember akkor seholl! „Lakva ismeri meg ember a társát.” tartja a mondás és ez itt 100 % -ban értelmet nyer, annyival egészíteném ki, hogy itt önmagunkat is megismerjük . Alkalmazkodóképességem az eddig itt töltött 4 és fél év után felér Bear Grylls -ével .

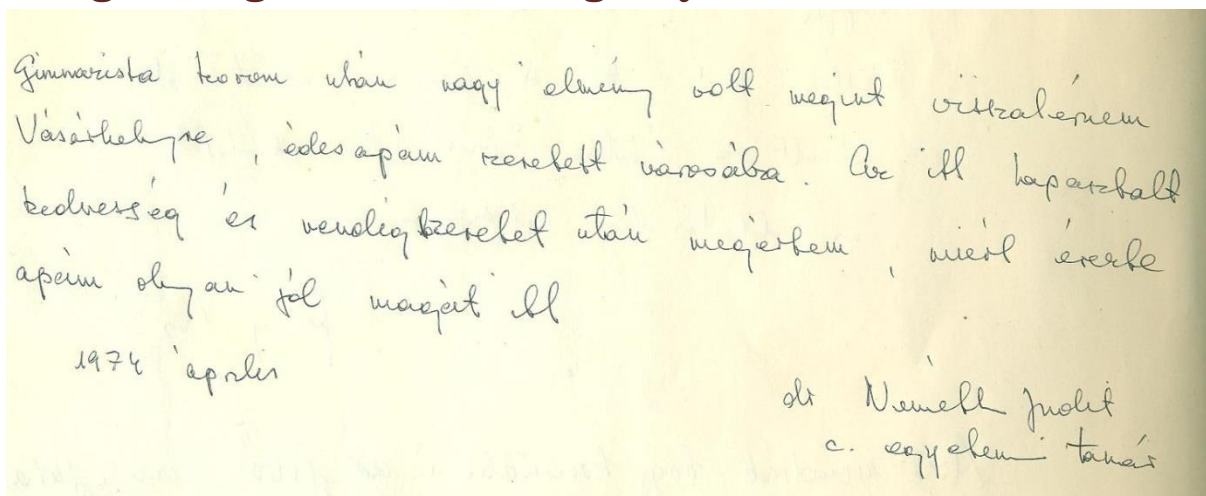
K. P.: Melyik a kedvenc helyed a kollégiumban?

K. J.: Erre nagyon nehéz válaszolni, sok helyhez fűznek szép emlékek: könyvtár, ahol oly sokat beszélgettem Anita tanárnővel, Anyaként válaszolta meg a problémáimat, a szilenciumteremben lévő lelkizések beszélgetések a közösség társaimmal és Irénke nénivel, és a szobám, ami oly sok mindent halott és látott a 4 év alatt. Nem lehet választani.

K. P.: Volt-e emlékezetes szökés a kollégiumban?

Az egyetlen szökés amiről tudok és emlékezetes volt számomra: 9.-es évem utolsó koleszos estélyén volt: két lány kimászott a másodikon lévő konyhából a tetőre, onnan le és elmentek bulizni, meg is kapták utána a „méltó büntetésüket”.

Válogatás régmúlt idők vendégeknyveiből

„Gimnazista korom után nagy élmény volt megint visszatérnem Vásárhelyre, édesapám szeretett városába. Az itt tapasztalt kedvesség és vendégszeretet után megértem miért érezte apám olyan jól magát itt.”

1974. április

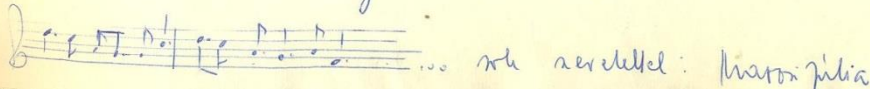
dr. Németh Judit címzetes egyetemi tanár

Ebben a városban még eg kébre leülni is más,
szót váltani és szót érteni is más, mint egyéb váro-
sokban. Az ö hangok nyári melegében kihajtott
nyakú ingben jár az ember. Lehetséges, hogy élni
itt is nehéz, de ide vágyakozni: igazi honvágy

Hódmezővásárhely 1977. 5. 31.

Csoóri Sándor

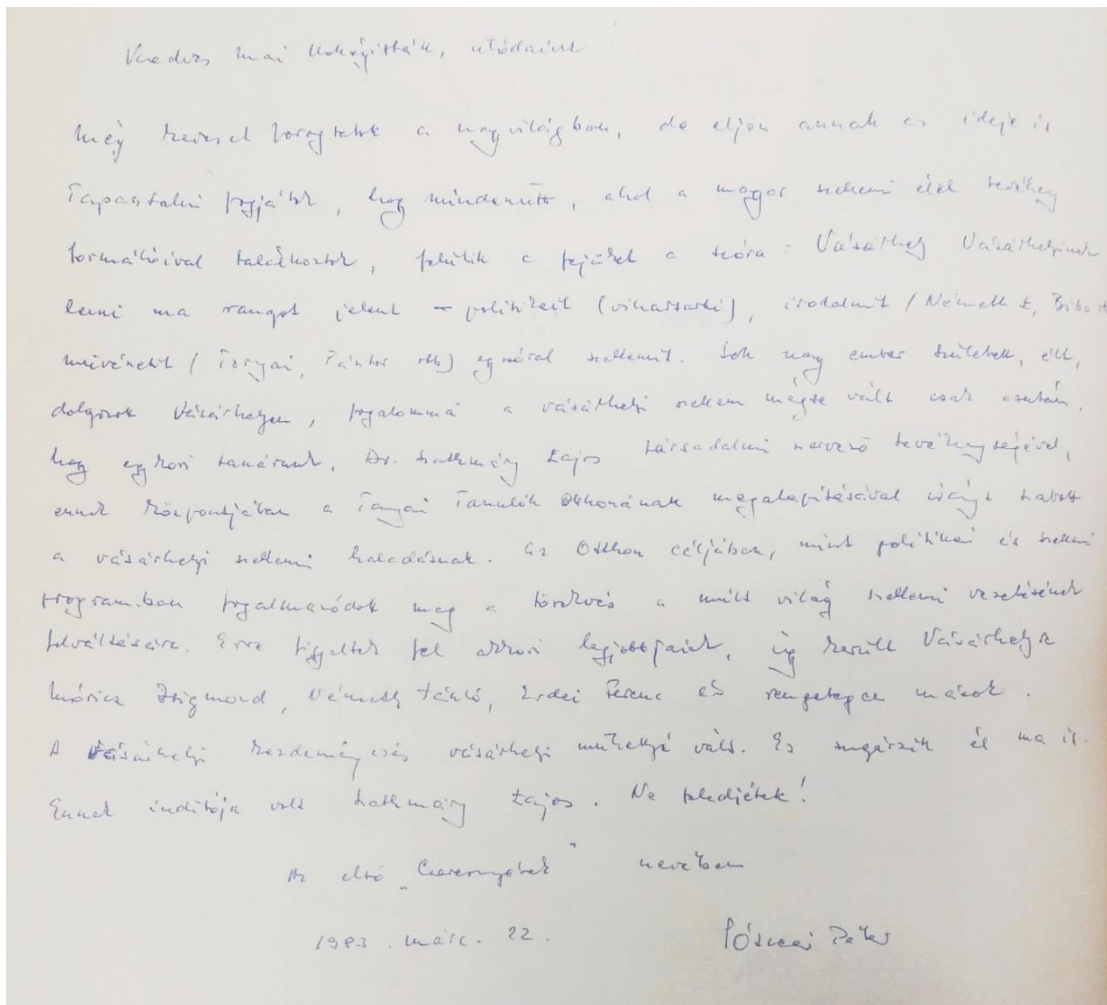

„Ebben a városban még a székre leülni is más. Szót váltani és szót érteni is más, mint
egyéb városokban. Az ö hangok nyári melegében kihajtott nyakú ingben jár az
ember. Lehetséges, hogy itt élni is nehéz, de ide vágyakozni: igazi honvágy.”

Hódmezővásárhely, 1977. 5. 31.

Csoóri Sándor

„Kedves mai kollégisták, utódaim!

Még keveset forogtatok a nagy világban, de eljön annak az ideje is. Tapasztalni fogjátok, hogy mindenütt, ahol a magyar szellemi élet tevékeny formálóival találkoztok, felütik a fejüket a szóra: Vásárhely. Vásárhelyinek lenni ma rangot jelent – politikait (viharsaroki), irodalmat (Németh L., Bibó stb.), művészetit (Tornyai, Pásztor, stb.), egyszóval szellemet. Sok nagy ember született, élt, dolgozott Vásárhelyen, fogalommmá a vásárhelyi szellem mégse vált csak azután hogy egykori tanárunk, dr. Szathmáry Lajos társadalmi vezető tevékenységével, ennek központjában a tanyai tanulók otthonának megalapításával irányt szabott a vásárhelyi szellemi haladásnak. Az Otthon céljában, mint politikai és szellemi programban fogalmazódott meg a törekvés a múlt világ szellemi felváltására. Erre figyeltek fel akkori legjobbjaink, így került Vásárhelyre Móricz Zsigmond, Németh László, Erdei Ferenc és rengetegen mások. A vásárhelyi kezdeményezés vásárhelyi műhelyé vált. Ez sugárzik, él ma is. Ennek indítója volt Szathmáry Lajos. Ne feledjétek!”

Az első „Cseresnyések” nevében

Tószegi Péter

1983. március 22.

Szathmáry Lajos

Szathmáry Lajos díszpolgárává avatása
alkalmából

1983. III. 22.

Az igazán nagy boldogségeket a közmondások
tartalmazzák. Ezekkel nem versenghetek,
de én vállalom a példát: boldog va-
zok, hogy tanítottam a forrás, és hogy éppen
visszatértem a kezem legteretkezebb években.
Hogy meggyőződtem-e a város díszpolgári ki-
hívásait, tanítványaim tudják, és azok alá-
zatos en megköszönésem a kitüntetését.

Lajos Szathmáry
Szathmáry Lajos

Örömeivel

Barátok

Kelecsényi

Schindler

Schindler Endre

Szathmáry Lajos

Abraham Lajos

Szathmáry Lajos
1983. III. 22.
Meci

Szathmáry

Szathmáry Lajos

Szathmáry

Szathmáry

Szathmáry

Szathmáry

Dr. Szathmáry Lajos

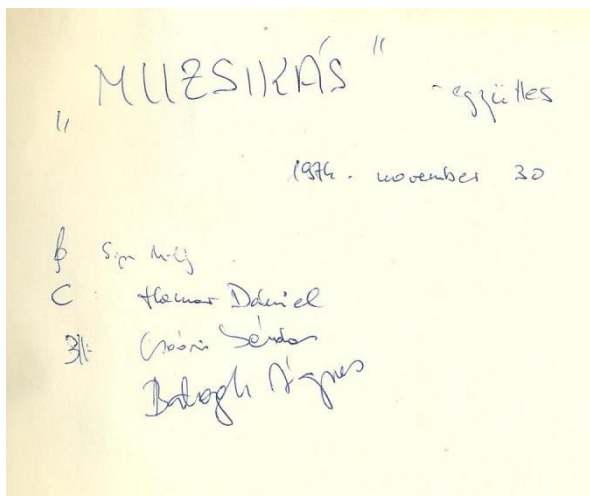
Hódmezővásárhely díszpolgárrá avatása alkalmából

1983. március 22.

„Az igazán nagy bölcsességeket a közmondások tartalmazzák. Ezekkel nem versenyezhetek. De egy vallomással szolgálhatok: boldog vagyok, hogy tanárrá tett a sors, és hogy éppen Vásárhelyre helyezett legtermékenyebb éveimben. Hogy megszolgáltam-e a város díszpolgári kitüntetését, tanítványaim tudják, én csak alázatosan megköszönhetem a Kitüntetést.”

Szathmáry Lajos

1983. március 22.

Muzsikás Együttes - 1974. november 30.

Sörös Mihály, Hamar Dániel, ifj. Csoóri Sándor, Balogh Ágnes

A „Cseresnyés üvegpalota” első éve

SZÁNTÓ KOVÁCS
JÁNOS

KÖZÉPISKOLAI
KOLLEGIUM

1967-68.

SZEPTEMBER - OKTÓBER

Ezt a tanévet egy nagyon szép új kollégiumban kezdtük. Legelőször augusztus 30-án a diaktanács tagjai javították meg esendjét. 31-én délelőtt betett a kollégium, ahol körülbelül kégyháztizen tartózkodunk és végzünk középiskolai tanulmányainkat. Először mindenkinek nagyon szokatlannak volt a hatalmas épületek belül tartózkodni. Különösen az elsősoroknál volt hisse' rossz, mivel mi nagyobbak már elhünk ezelőtt is kollégiumban. Kollégiumunk kedveka'lt. Az első napokban mindenki eltévedt az emeleteken, nagyon nehéz volt meg szokni. Az első heten a diaktanács próbálkozott az ideiglenes házirend betartására oktatni a diákságot.

31-én este kollégiumunk igazgatónöje az egész tagság előtt bemutatta a kollégiumi tantestületet. Másnap reggel a kollégiumi tagsága ünnepélyesen ment. Majd közösen elfogyasztottuk az első ebédünket az új kollégiumban. Az ebédünk nagyon szép és modern, hatalmas helyiséget foglal el.

Alig jártunk egy hétig iskolába, mikor ismét következtek a 10 napos, hagyományos mezőgazdasági munkák. Délután kimerő alatt mindenki nek volt ideje megfontolni második otthonukat, amelyre nyugodtan rá lehet fogyni, hogy a legújabb és a legmodernebb épület a városban.

Kimerő után pedig szabad foglalkozás volt, ami a tanulóban, az előcsarnokban, vagy a könyvtár szobában volt. Sokan voltak, akik strandruhákat, vagy benn a kollégium területén tartózkodtak, leveleket írtak, újságot olvastak és könyvet. Ezt kollégiumi munkáknak is megőrizték.

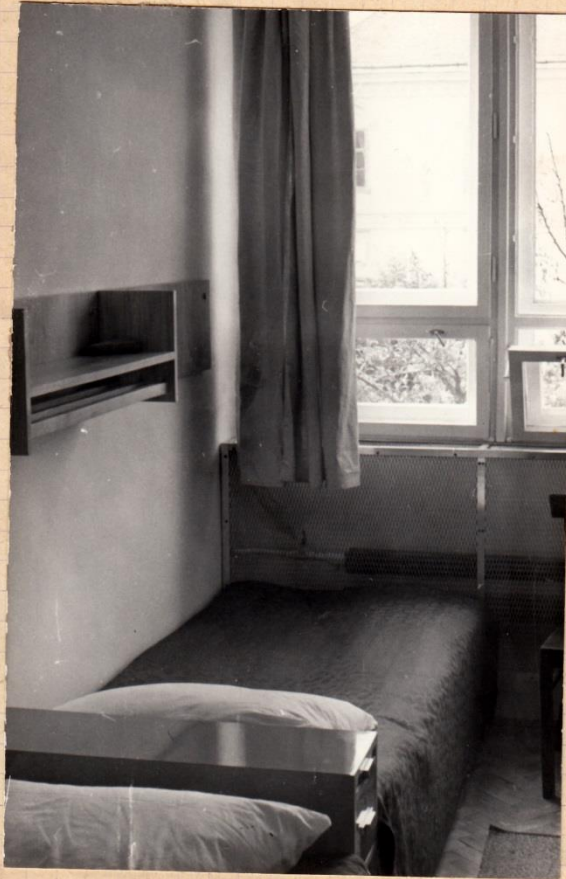
Szabadfoglalkozás kimenő után

A mezőgazdasági munkák sokáig elhúzódtak az időjárás miatt. Este vacsora után az ebédlőben gyűltek össze a kollégium tagjai, rádió, lemezhallgatás, TV-nézés és esetleg tánc, amit csak a merészebb lányok mertek csinálni. A lányok bizonyultak merészebbeknek, ugyanis a fiúk nem mertek táncolni.

Majd elérkezett a villanyoltás ideje is, ami fél 10^h-kor történt. A hálóink, amik négy személyesek voltak nagyon szépek és modernek, kényelmes ágyak voltak, ami mindenki számára talán a legfontosabb. Megtörtént a villanyoltás, az ügyeletes tanár végig ellenőrizte minden hálót, de akadnak még olyan

metégek, akik felgyújtják ismét a villanyt.
Egy fényképpel ábrázolva hálóink moderniségét:

A mezőgazdasági munkák egyéneknek örömet,
okozott, bár később rájöttünk, hogy tanulni mégis-
csak jobb és kellemeesebb. A mezőgazdasági mun-
kák befejeztével jötték az egyházi, szűke het-
köznapok. Lassan belelendültünk a kudarcseres
tanulásba, habár ér elején elég gyenge volt.

Tanulmányi eredményünk szeptemberben
és októberben volt.

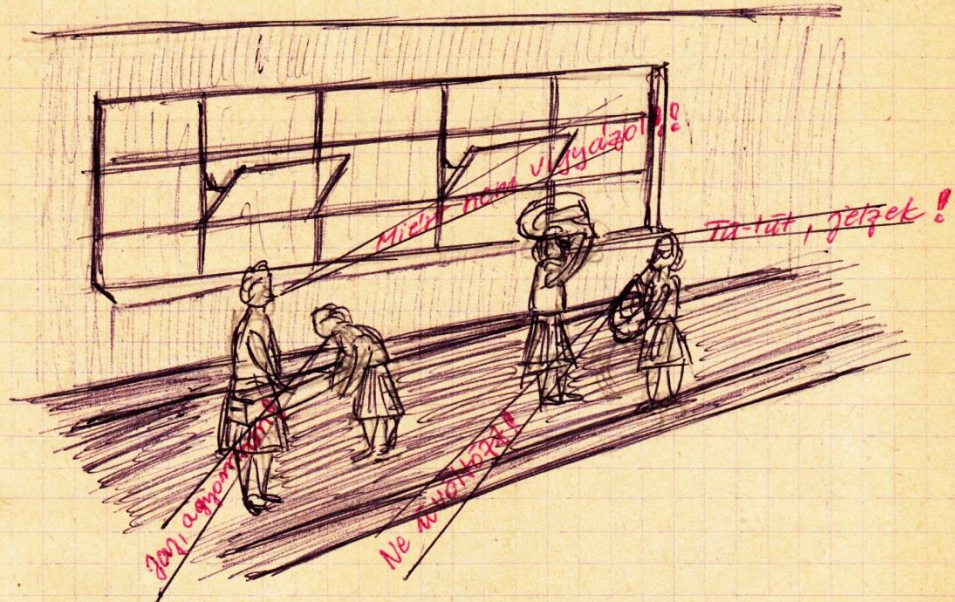
Majd megkezdődtek a különböző szakkörök, ahol a kollégiumunk valamennyi tagja is részt vesz. Megszervezték a rendszeres kottepétálást is szünetekre, ami igen jelentős előmenetelt biztosít a tanulóknak. Tanítás után mindenki jóízűen fogyasztja el az ebédet, amit e kép is bizonyít:

Kollégiumi életünk a régihez képest igen sokat változott. A kimenők hosszabbak lettek és a szilencium rendje is megváltozott. A primér közösségek is felbomlottak, helyettük tanulóközösségek alakultak ki. Ez a tanulóközösség kb. 24-25 főből áll, élén a közösségvezetővel, aki egyben a tanulófelelős. Ez az átvezetés maga után vonja a lakók nem nagy

örömeire - a nagyméretű költözéskor. A folyosókon a forgalom „hajazta a Nyugati - pályaudvar forgalmát.

Kollégiumunk e két hónapban a sport terén jól szerepelt. Ugyanis futbalcsapatunk 10:0-ra verte meg a konzervos spartanuló Kollégium vb-togatót csapatát.

Ezek után látszik, hogy kollégiumunkban az élet rendez mederben folyik, biztosítva teljes mértékben a tanulás lehetőségét, és így reméljük, hogy a felérő átlag magasabb lesz mint a haviátlagaink.

ANNE FRANK
tanulóközösség

Cseresnyés csillagok

Emlékkötet a Cseresnyés Kollégium épületének 50 éves fennállása alkalmából

Készült a
Norma Nyomdász KFT.
Kiadó és Nyomda kiadásában
100 példányban
2017-ben